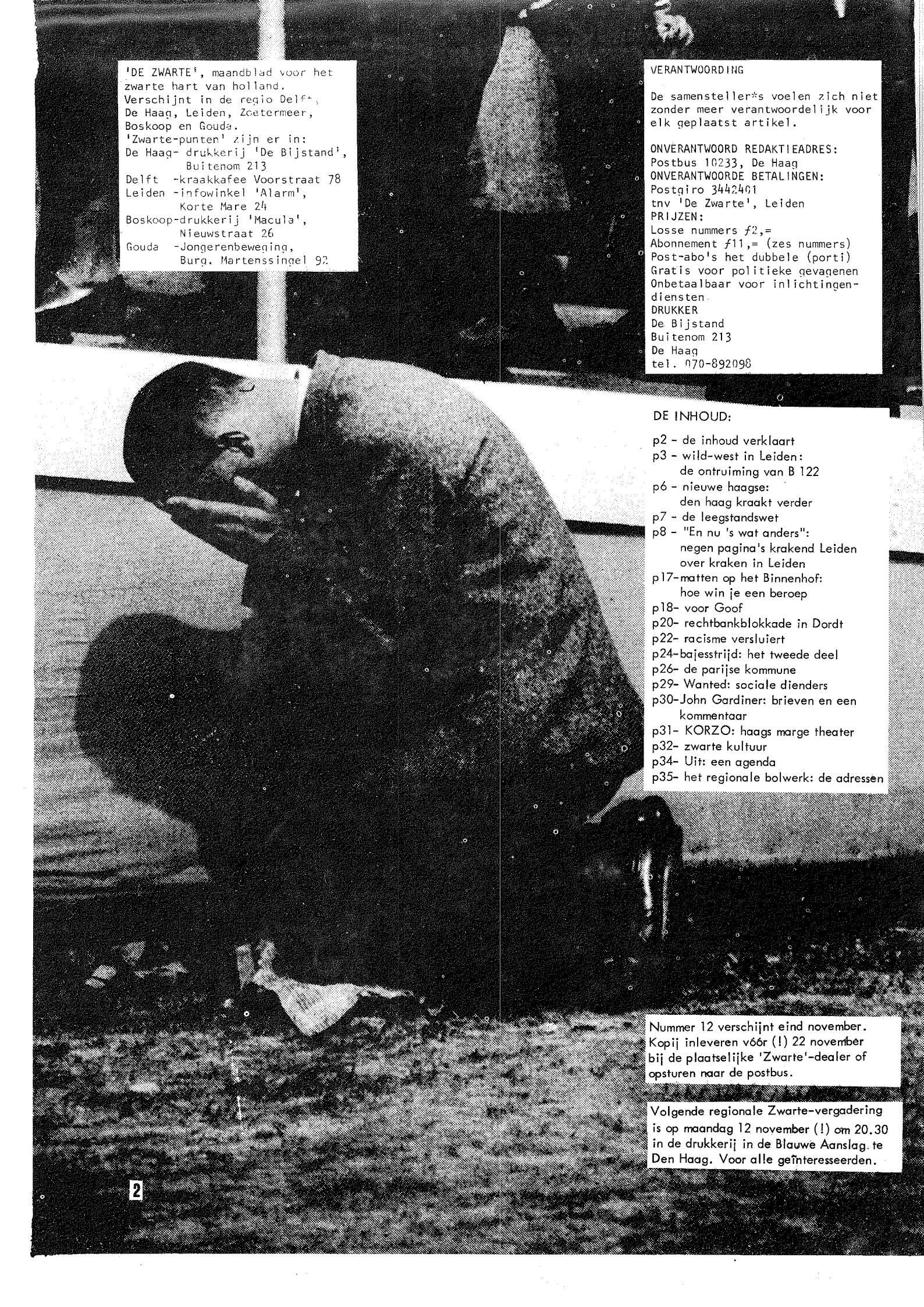


# de zwarte

maandblad  
voor het  
zwarte hart  
van holland  
2,- gulden

11



'DE ZWARTE', maandblad voor het  
zwarte hart van holland.  
Verschijnt in de regio Delft,  
De Haag, Leiden, Zoetermeer,  
Boskoop en Gouda.  
'Zwarte-punten' zijn er in:  
De Haag- drukkerij 'De Bijstand',  
Buitenom 213  
Delft -kraakkafee Voorstraat 78  
Leiden -infowinkel 'Alarm',  
Korte Mare 24  
Boskoop-drukkerij 'Macula',  
Nieuwstraat 26  
Gouda -Jongerenbeweging,  
Burg. Martenssingel 92.

#### VERANTWOORDING

De samensteller\*s voelen zich niet  
zonder meer verantwoordelijk voor  
elk geplaatst artikel.

#### ONVERANTWOORD REDAKTIEADRES:

Postbus 10233, De Haag

#### ONVERANTWOORDE BETALINGEN:

Postgiro 3442401

tnv 'De Zwarte', Leiden

#### PRIJZEN:

Losse nummers f2,=

Abonnement f11,= (zes nummers)

Post-abo's het dubbele (porti)

Gratis voor politieke gevagenen

Onbetaalbaar voor inlichtingen-

diensten.

#### DRUKKER

De Bijstand

Buitenom 213

De Haag

tel. 070-892098

#### DE INHOUD:

p2 - de inhoud verklaart

p3 - wild-west in Leiden:  
de ontruiming van B 122

p6 - nieuwe haagse:  
den haag kraakt verder

p7 - de leegstandswet

p8 - "En nu 's wat anders":  
negen pagina's krakend Leiden  
over kraken in Leiden

p17- matten op het Binnenhof:  
hoe win je een beroep

p18- voor Goof

p20- rechtbankblokkade in Dordt

p22- racisme versluist

p24- bajesstrijd: het tweede deel

p26- de parijse kommune

p29- Wanted: sociale dienders

p30- John Gardiner: brieven en een  
kommentaar

p31- KORZO: haags marge theater

p32- zwarte cultuur

p34- Uit: een agenda


p35- het regionale bolwerk: de adressen

Nummer 12 verschijnt eind november.  
Kopij inleveren vóór (!) 22 november  
bij de plaatselijke 'Zwarte'-dealer of  
opsturen naar de postbus.

Volgende regionale Zwarte-vergadering  
is op maandag 12 november (!) om 20.30  
in de drukkerij in de Blauwe Aanslag, te  
Den Haag. Voor alle geïnteresseerden.



# B 122: van vuurwerk tot waarschuwings schot



Donderdag 25 oktober diende het kort geding tegen de bewonersters van Breestraat 122. Advokaat Teekens van de tegenpartij had het proces in het Leidsch Dagblad laten aankondigen als zijnde "Vooruitloping op artikel 16 van de leenstandswet". Gedagvaard werd zowel anoniem als op naam van degene die gas en licht had aangevraagd. Die naam was doorgegeven door het plaatselijke energiebedrijf. Ook werden maar liefst 2 detektive-buro's ingeschakeld, die echter onverrichterzake weer naar huis terug moesten keren. Er zou naar de mening van de tegenpartij ontruimd moeten worden van

wege een koop-overeenkomst. Van onze kant kon echter aangetoond worden dat er geen schriftelijke koop-overeenkomst was, slechts een telexbevestiging van een mondelinge afspraak. Daaruit bleek dat Speerstra Beleggingsmij. BV, potentieel gegadigde, ten alle tijde zich kon terugtrekken van de verkoop.

Rechter Wijnholt vonniste, de volgende dag al, tot ontruiming. Hij had daarmee voldaan aan het verzoek van advokaat Teekens om zo snel mogelijk vonnis te wijzen, zodat het pand nog vóór 1 november ontruimd zou kunnen worden. Van de kant van nemeente

en politie had Teekens al toezeggingen gekregen dat er vóór 1 november ontruimd zou worden.

Dinsdagochtend 30 oktober deelde de politie mede dat er niet ontruimd zou worden, als de kraker's in hoger beroep zouden gaan. 's Middags lag dit echter anders. Na lang er om heen draaien werd medegedeeld dat er met 80 % zekerheid ontruimd zou worden tussen 10 en 14 uur de volgende dag. De uiteindelijke beslissing zou de volgende ochtend genomen moeten worden. Die woensdagochtend werd er niet meer over beslist gesproken. Des te meer over ontruimen. In een gesprek met

de burgemeester en plaatsvervangend kommissaris Mostert wat die ochtend werd afgedwongen, verschuilde de burgemeester zich slechts achter de uitspraak van de rechter. Mostert verweet de krakers de gemeentelijke kraaknotitie niet te kennen, dit terwijl de burgemeester naast hem niet meer op grond van welk artikel hij kraakpanden ontruimt. Voor de rest maakte onze burgemeester bezwaar tegen het met de deuren slaan en vroeg Mostert om een ap-  
plausje voor de burgemeester dat hij naar ons had willen luisteren.

Rond 2 uur 's middags ging het gerucht dat er een paaltje in de Choorlammersteeg- waaraan één van de twee ingangen van B 122 zit- werd weggehaald. Ook zou een hele optocht van stillen het buro hebben verlaten. Met z'n allen in de Choorlammersteeg aangekomen, besloten we om de straat op te breken. Onder toezien van het toestromende publiek werden de klinkers opgestapeld. Het paaltje stond er trouwens nog maar een evt. hoogwerker zou in ieder geval niet zomaar de steeg in kunnen. De petten lieten niet lang op zich wachten. Van een blokkade van de Choorlammersteeg kwam echter weinig terecht. De situatie was in het begin zelfs zo dat de smeris al in de steeg stond terwijl de ingang van de steeg geblokkeerd werd. Een groepje mensen wist via een omweg toch de steeg te bereiken en stelde zich op voor de deur. Even later kon de smeris

zonder veel moeite met drangheken de steeg inkomen. Een handjevol mensen in de steeg probeerde dit alsnog te verhinderen. Het kwam tot een handgemeen toen ze probeerden iemand te arresteren. Er werd geslagen en met verfbommen gegooid. Uiteindelijk werd iedereen buiten de afzetting gewerkt.

De steeg was vrij zodat er begonnen kon worden aan de ontruiming van het pand. Dit zou ruim een uur gaan duren. Over de trap naar de eerste verdieping waren, met afgewerkte motorolie en groene zeep ingesmeerde deuren gelegd. De trap naar de tweede verdieping was in zijn geheel weggehaald en het trappat was gebarricadeerd.

Even voordat de krakers (zonder gearresteerd te worden) uit het pand werden gehaald, werd buiten op straat een jongen gearresteerd die eenrotje had gegooid en zich niet wilde laten fouilleren na het afgeven van het overige vuurwerk. Hij werd te voet afgevoerd naar het politieburo (200 m. van het pand) na korte tijd in een busje te hebben vertoefd. Bijna 'thuis', probeerden enkele mensen die in de buurt waren de arrestant te ontzetten. De Roze Panter (voltreffer met een verfbom) kwam toesnellen en deelde klappen uit. Govert nam de Roze Panter in heupzwaai waarbij beide ten val kwamen. De Roze Panter kwam boven op Govert terecht en trok zijn pistool, richtte op Goverts hoofd en riep: "Ik schiet je dood!". Daarna schoot hij eenmaal in de lucht en

richtte vervolgens op de andere mensen schreeuwend: "Rot op of ik schiet ook op jullie!". Terwijl een grote groep kisten het buro uitstormde werd een meisje dat stond te kijken opgepakt. De anderen renden weg, maar twee mensen die net van de Breestraat kwamen werden hardhandig gearresteerd, samen met Govert.

Ondertussen waren de krakers al uit het pand gehaald. Even later werden de kantoren van Smitsloo en WUPO korte tijd bezet. Het kantoor van Smitsloo werd bezet omdat deze makelaar had bemiddeld voor 'koper' Speerstra. WUPO werd bezet o.a. vanwege de gebeurtenissen rond de Gerbrandylaan (zie: Kraken gaat door). De politie werd niet afgewacht want men ging zelf naar het politieburo om de vrijlating van de arrestanten te eisen.

Daar aangekomen krom een klom een jongen op het afdakje boven de ingang. Toen enkele smerissen hem er af haalden stapten enkele mensen naar voren om arrestatie en/of een flinke smak naar beneden te voorkomen. Dit was voor de kit aanleiding om een charge uit te voeren. Hierbij werden twee mensen gearresteerd. Eentje werd daarbij flink afgetuigd. De kit provoceerde met kreten als: "Kom maar, kom dan!", echter zonder succes.

In de loop van de dag werden er twee mensen vrijgelaten: het meisje dat bij de Wild-West-toestanden was gepakt en de jongen die op het afdakje plaats had genomen. Donderdagmiddag kwam de vuurwerk-

beleggen is ook spekuleren!



bezitter vrij samen met de jongen die bij de charge voor het bureau was gearresteerd.

Vrijdagochtend werden de drie overgebleven arrestanten naar Den Haag om voorgeleid te worden aan de rechter-kommissaris die zou beslissen of hun voorarrest al of niet met zes dagen zou worden verlengd. Een groep mensen was naar het paleis van justitie gegaan om naar de arrestanten te zwaaien. Ook daar werd weer een arrestatie verricht vanwege een nog lopende boete. Zij kwam na enkele uren lang handboeien omgehad te hebben diezelfde middag nog vrij, kort nadat de twee mensen die samen met

Govert waren opgepakt ook waren vrijgelaten. Hun wordt 'wederspannigheid in vereniging' en 'openlijke geweldpleging' ten laste gelegd.

Govert wordt nog steeds vastgehouden omdat hij, naast 'openlijke geweldpleging' en 'wederspannigheid in vereniging', nog eens ekstra in z'n eentje 'wederspannig' zou zijn geweest. Bovendien zou de officier van justitie, Klein-Breteler, vrezen voor herhaling. Dit is ronduit smerig! Het houdt gewoon in dat Govert om zijn politieke denkbeelden wordt vastgehouden. Hij is voor het eerst in aanraking met de politie zodat er geen aanleiding is

(«erdere veroordelingen) om hem uit 'vrees voor herhaling' nog langer vast te houden.

Woensdag 7-11 wordt Govert opnieuw voorgeleid. Dan wordt beslist of het voorarrest met 30 (!) dagen verlengd wordt. Ze willen hem in ieder geval tot de 27ste vasthouden want dan al moet het proces plaatsvinden.

Ze willen Govert als voorbeeld stellen om ons verzet te breken. **WIJ ZULLEN ZEKER OP HERHALING GAAN ALS GOVERT NIET ONMIDDELIJK VRIJ KOMT !!!**

Inmiddels is op Breestraat 122 de elektronika-firma ECN begonnen aan een grote opruimingsverkoop... **NIET WONEN ? NIET WINKELEN !**



#### Hotel Zonneveldstraat

Voor een paar dagen duren verblijf in de prachtige stad Leiden kunnen wij U een bezoek aan hotel Zonneveldstraat afraden. De bediening is er ronduit slecht en het menu is er zeer eentonig. Nadat je met geweld als client van de straat bent geplukt wordt je na 6 uur ten verstaan gegeven dat je in verzekerde bewaring bent gesteld, omdat je wederspannig bent geweest samen met nog een paar gasten. Nadat je geweigerd hebt je naam in het gastenboek te schrijven wordt er verteld dat je een advocaat mag kiezen, of je krijgt er één toegewezen. Deze, zo wordt beloofd, wordt direct op de hoogte gesteld en je krijgt hem zéér spoedig te spreken. Andere wensen van de gasten, zoals een arts wegens koppijn enz. door ontvangen klappen, worden volgens de exploitanten direkt ingewilligd. Nu, die advocaat krijg je een dag

later pas te zien en wie schertst mijn verbazing als dat een geheel onbekende blijkt te zijn om wie ik in het geheel niet gevraagd heb. De gekozen raadslui blijken helemaal niet op de hoogte te zijn gesteld door de politie. Deze zijn zelfs zo bot geweest een advocaat pas na 7 uur lang aandringen van zijn kant toe te laten. De advocaten zijn door sympatisanten van de hele kwestie op de hoogte gesteld, de politie echter blijft beweren ze direkt gebeld te hebben. Die arts trouwens is ook niet geweest er werd alleen een pijnstiller verstrekt (van het merk sardon, lekker joh). Aan geweigerde verzoeken trouwens geen gebrek, geen schrijfgerei, niet opbellen en ook geen water als je om iets te drinken vraagt ("het is hier geen hotel"). Als je probeert een verklaring af te geven zonder je naam eronder wordt er schamper gelachen. Er wordt alleen wat genoteerd als er ondertekend wordt.

Voorts loopt U de kans uit uw kamer gehaald te worden om uw kleren voor een kwartiertje in te leveren en gedurende die tijd met armen en benen gespreid tegen de muur gezet te worden. Uit opmerkingen die tegen je geuit worden blijkt wel dat de gastheren het niet zo op ons slag mensen hebben. Vele malen wordt er verzekerd dat al de botten in je lichaam gebroken worden en zo nu en dan doen ze daar alvast een poging toe. Konkluderend kan er gezegd worden dat dit hotel geen aanbeveling verdient en op de zwarte lijst moet komen te staan, als het er nog niet op staat.

Een verontruste gast.

# en nu's wat anders

Onlangs verscheen in de Leidse Stadskrant (4<sup>e</sup>-jaargang n<sup>o</sup> 8) een artikel, geheten: "Kraken gaat door". In dit artikel wordt stelling genomen tegen de gedachte dat de kraakbeweging ten dode staat opgeschreven ondermeer vanwege de vermeende teruggelopen sympathie van de bevolking. Dit dan als gevolg van het geweld wat krakers zouden gebruiken bij de verdediging van hun pand.

dat de kraakbeweging niet alleen dood kan gaan door verlies aan sympathie, maar ook en vooral door acties van politie, pers, 2<sup>e</sup>-kamer, rechterlijke machten, gemeente, makelaars, banken, beleggingsmaatschappijen en zelfs een Leidse Rechts(e)winkel. Om als kraakbeweging nog levenskansen te hebben, zal op alle fronten keiharde actie gevoerd moeten worden.

Van alle kanten wordt het kraken moeilijker gemaakt, gekriminaliseerd en gebagatelliseerd. In onderstaand artikel zal dit besproken worden aan de hand van recente kraakacties en politieontruiming- en. Tevens zal aangegeven worden op welke punten actie gevoerd kan, moet en zal worden.

Steeds minder echter blijken de desbetreffende agent(en) de kraak te toetsen aan een te hanteren politiebeleid. Zonder de krakers gesproken en het huis gezien te hebben, kan de politie verschijnen met óf de stelling dat de eigenaar heel heftig is en je er maar beter uit kan gaan óf het verhaal dat het pand in gebruik is c.q. slechts korte tijd leeg staat. En wanneer de politie wil dat een pand ontruimd wordt door middel van een uitspraak van de officier van justitie, gebeurt dat ook, op welke (onjuiste) gronden dan ook. De officier besluit alleen op grond van het politierapport, voor andersoortige informatie is die man niet te bereiken.

De schrijver van het artikel "liep gewone, hardwerkende of studerende krakers tegen het lijf". Krakers die slechts bij uitzondering licht geweld hadden gebruikt bij een bedreiging van hun pand. Een aantal grote, onlangs gekraakte, panden wordt genoemd, een aanwijzing voor "een bloeiende kraakbeweging. De Leidse kraakbeweging levert een zeer bruisende aanblik!" Aldus de Stadskrant. Hoewel het natuurlijk bijzonder plezierig is een positief stuk over kraken in de Leidse Stadskrant te kunnen lezen, dit als tegenwicht voor de rechts-burgelijke persbullshit, is zo'n artikel ook een reactie op die rechts-burgelijke persbullshit. En als zodanig een journalistiek produkt waarin dus weer voornamelijk uitgelegd moet worden dat krakers hardwerkend en bijzonder lief en gewoon zijn en waarin niet staat

Kraken is in Leiden niet strafbaar gesteld binnen een A(lgemene)P(olitie)V(erordening) zoals bijvoorbeeld in Arnhem. Er zijn wel diverse notities van de Burgemeester en van de politie zelf in omloop, waarin het politieoptreden ten aanzien van "het bezetten van woningen of lokalen" wordt besproken. Er kan ontruimd worden op grond van huisrecht (art. 138 Wetboek van Strafrecht), doorkruising distributiebeleid (Woonruimtetwet art. 1, 22 en 23) en op grond van nog een paar wetjes. Wetten genoeg in ieder geval die het eigendomsrecht beschermen.

De Nieuwe Rijn 58 werd door de politie ontruimd op grond van lokaalvredebreuk, er zouden o.a. medicijnen in geproduceerd worden. In een bouwvallig pand dus, waarvan elektriciteit, gas en water al ruim een jaar afgesloten was. De officier van justitie besloot tot ontruiming op grond van het rapport van de twee agenten die in tegenstelling tot dat rapport hebben kunnen constateren dat er geen sprake was van medicijnenproductie, opslag o.i.d. De Gerbrandylaan 18 werd door de politie ontruimd vanwege opslag van meubels e.d. De woning heeft woonbestemming, opslag is in zo'n geval niet toegestaan, betekent onttrekking van woonruimte aan het woonruimtebestand. Het politierapport op grond waarvan tot ontruiming werd besloten was al geschreven voordat de politie langskwam.





## Politiebeleid

De politie kiest telkens partij voor spekulanten en dan vooral voor die spekulanten die ze kennen en waar ze graag vriendjes mee willen blijven. Wanneer een eigenaar "bekend" is bij de politie, maakt het ineens niet zoveel meer uit dat een pand na slechts 4 maanden gekraakt is.

In geval van knokploegdreiging of ontruiming krijg je door de telefoon van de politie te horen dat kraken illegaal is en dat de moeilijkheden aan jezelf te wijten zijn. En als ze wél op komen dagen, kan het gebeuren dat men een half uur later op komt dagen. Bij de Scheepmakerssteeg kon de politie de weg niet vinden. De Scheepmakerssteeg bevindt zich 200 meter van het politieburo.

Steevast blijkt de politie over vooroordelen te beschikken. Krakers slopen huizen, steken hun huis in de fik. Telkens maar weer vragen of we ook betrokken zijn geweest bij het slopen van de Rijsburgerweg of misschien op de Hooigracht woonden. De politie kriminaliseert de kraakstrijd. Bij de ontruiming van de Gerbrandylaan 18 werden de 14 aanwezige krakers gearresteerd, gefouilleerd en geïntimideerd om achter namen te komen. Een aantal zijn tot de volgende ochtend vastgehouden vanwege het niet geven van naam en verklaring. De verantwoordelijke rechercheur bleek de wet te verkrachten door te beweren dat de tijd van aanhouding de tijd van aankomst op het buro is. Zo konden ze de krakers de hele nacht vasthouden zonder

hen in verzekerde bewaring te hoeven stellen.

Het politieburo kan niet meer betreden worden, zonder een goede kans te lopen tot op de straat nagezeten en geslagen te worden. Dat is zelfs een keer de adj.- hoofdredakteur van het Leids Dagblad overkomen.

Aktieve krakers worden door de politie in de gaten gehouden. Bij diverse panden wordt regelmatig gepost. Agenten blijken krakers van gezicht en naam te kennen van de



ontruiming van de Scheepmakerssteeg, terwijl die agenten zelf op vakantie waren. Wie weet wat en wie er allemaal door de plaatselijke inlichtingendienst in de gaten wordt gehouden. Politievoorlichter 's Graveland zal het wel weten, maar die hoeft je het niet te vragen. De herkenningdienst van de politie houdt in ieder geval 1 op de 20 Leienaars in de gaten en verzamelt gegevens over die personen.

Plaatsvervangend hoofd van politie Mostert zei onlangs dat bij de politie inderdaad vooroordelen bestaan, maar dat omgekeerd van één politieagent die een beetje uit z'n bol gaat ook weer niet het hele politiekorps gemaakt moet worden. We moeten af van die hokjesgeest, aldus Mostert. Deze

zelfde man liet aan krakers onder valse voorwenselen foto's zien van de ontruiming van de Scheepmakerssteeg om op die manier aan vingerafdrukken te komen.

Kortom, de politie blijkt zich in de praktijk steeds minder van een politiebeleid aan te trekken. Men neemt het voortouw als het erom gaat de kraakstrijd te kriminaliseren. Het politiebeleid wat over blijft komt neer op een verlenging van het werkterrein van inlichtingendiensten en plaatselijke bewakingsdiensten, die het lege eigendom van een spekulant beschermen. De zaken zullen omgekeerd moeten worden. De politie mag niet meer zeggen dat je dit pand niet had moeten kraken, als je bezig bent met kraakstrijd, leegstand aanpakt. Duidelijk gemaakt moet worden dat geweld altijd eerst van hun komt en dat ze bovendien provoceren tot geweld. Mensen 15 uur vasthouden na een kraakactie mag niet meer voorkomen. Ze zullen moeten weten dat zij niet alleen op ons letten, maar wij ook op hun. Er is meer dan alleen Jan Nap.



station komt een hotel- annex kantorenkompleks. Holiday-Inn -Leiden is bijna failliet, maar de VVVis blij. De oude binnenstad wordt langzaam om-

## Gemeente

Terwijl de politie aan alle kanten probeert kraken tegen te gaan en te kriminaliseren, geeft de Leidse gemeente vrij spel aan personen en instanties, die van woningnood hun broodwinning hebben gemaakt. In andere steden bestaan regelingen om mensen die een kamer zoeken te beschermen tegen malafide verhuurders. Door het niet verstrekken van de vereiste vergunningen kan het die verhuurders moeilijker worden gemaakt. In Leiden gebeurt dat dus niet, hoewel hier juist meer dan in sommige andere steden een behoefte aan kamers bestaat. Pandjebazen kunnen rustig verder rotzooien zoals de eigenaar van café Eigenzorg, die alleen kamers, zonder slot op de deur, aan eerstejaars studentes verhuurt en de huur maar al te graag in natura komt innen. Maar niet alleen hebben speculanten vrij spel, ze worden ook gesteund door de gemeente. Zo laat de gemeente bijna al het straatwerk door de Bolster (zeker 7 BV's) doen, één van de grootste en meest gevreesde huisbaas, vanwege zijn (dreiging met) knokploegen als er ontruimd of achterstallige huur geïnd moet worden. Panden worden hem door de gemeente voor een symbolisch bedrag gegeven, zodat hij ze te gelde kan maken. Bij het pand Prediker aan de Jan Vossensteeg maakten De Bolster en de gemeente het nog bonter: De Bolster verkocht het pand (terwijl het nog bewoond was) aan de gemeente om 't te slopen om plaats

te laten maken voor sociale woningbouw. Hierbij werd ingekalkuleerd dat de Bolster de bewoners wel weg zou intimideren.

De gemeente heeft verder geen actief beleid om leegstand te bestrijden: je gaat je vriendjes toch niet voor het hoofd stoten! Een ander dubieus punt in het gemeentebeleid, zijn de ideeën over de toekomst van Leiden: nog steeds worden mensen uit de binnenstad naar de betonwoestijnen aan de buitenkant van de stad gedeporteerd. Je moet maar tevreden zijn met een kippenhok in de Merenwijk, wil je dat niet, dan heb je blijkbaar geen behoefte aan woonruimte... Kraakpanden waar niet op de geijkte manier gewoond wordt, moeten plaatsmaken voor nette rijtjeshuizen. Vorig jaar werden daarom een paar panden in de Groenesteeg ontruimd. Volgend jaar dreigt ontruiming van een pand aan de Oude Varkensmarkt, dat - o, ironie - door de gemeente na de kraak voor een lager bedrag aangekocht kon worden.

Ondertussen wordt rond het centrum een gordel van parkeergarages aangelegd (Schuttersveld, Lange Gracht, Ir. Driessenplein, Levendaal) zodat de middenstand kan floreren. Bij het

getoverd in een paradijs voor ballen en Nouveau Riche met mooie geveltjes voor de toeristen. De reclameslogan van de VVW, "Leiden Museumstad" slaat binnenkort niet alleen neer op de vele musea

## Gemeentelijke

Het energiebedrijf EBR maakt aansluiten steeds moeilijker. Grote sommen geld moeten worden uitgegeven voor deels onnodige verbeteringen. Wanneer een pand aan de straat is of wordt afgesloten, moet soms bijna 1000 gulden worden betaald om het weer aan te laten sluiten. Controleurs als Knevel(!) sluiten zonder overleg en zonder pardon af om het kleinste mankementje aan de installatie.

Het waterbedrijf schrikt er niet voor terug namen van krakers aan de eigenaar door te geven.

Ondanks diverse toezeggingen van de Sociale Dienst dat voorlopig niet zal worden overgegaan tot een krakerskorting, blijken diverse controleurs bijzonder graag te willen weten wie er in een kraakpand woont. Gevreesd moet worden dat bij het invoeren van de voordeurkorting krakers het eerst gepakt gaan worden.

instanties



## Pers

Ook de plaatselijke pers draagt haar steentje bij, aan de heilige alliantie tegen de kraakbeweging. Als het even kan worden krakers gekriminaliseerd als op geweld beluste types. Als je als kraker door de politie in elkaar geslagen wordt kan je ervan verzekerd zijn dat Leids Dagblad en Leidse Courant naar de standaardformulering "er werden over en weer rake klappen uitgedeeld" grijpen. Maar er wordt nog op een andere, laag bij de grondse manier gekriminaliseerd: wordt er eens iemand opgepakt in een kraakpand of wekken bewoners van een kraakpand de wrevel van de burens op, dan wordt dat breed uitgemeten in de pers, terwijl geen journalist op het idee zou komen om te schrijven dat "de verkrachter uit zijn premie-A woning is gehaald". Krakers worden als onderwereldfiguren beschreven die (mede) de oorzaak zijn van verloedering.

Het volgende citaat uit een artikel van Jan Rijsdam in het Leids Dagblad van 6 oktober j.l. over de Merenwijk is typerend voor de houding van de pers:

Bijmerachtige toestanden zijn er de afgelopen jaren oorzaak van geweest dat de flats van de Leidse Woningstichting (LWS) prakties onverkoopbaar zijn geworden. Dat heeft er weer toe geleid dat getto-achtige situaties zijn ontstaan: een concentratie van buitenlandse gezinnen, krakers, vandalen, hasjdealers en prostitutie. De twee woonblokken zijn nagenoeg onleefbaar geworden.

Dat de pers zo negatief over kraken schrijft is niet zo vreemd: kranten zijn voor een groot deel afhankelijk van advertenties (van makelaars, speculanten etc.). Ze praten hun geldgevers gewoon naar de mond. Een ander akelig trekje van de pers (niet alleen de Leidse) is dat ze zo geïllustreerd zijn op sensatie. Toen vorig jaar de Scheepmakerssteeg ontruimd zou worden vroeg het hoofd stadsredactie van het LD: "Gaaf er bloed vloeien".

Is het bij de voorafgaande instanties niet zó merkwaardig dat ze zich inzetten tegen kraken, bij de rechtswinkel dus wel.

Sinds vorig jaar herfst is een aantal mensen bij de rechtswinkel bezig met een projekt ter bestudering van de mogelijkheden om een stichting in het leven te roepen, die leegstaande panden tijdelijk zou moeten gaan verhuren. Als één van de voordelen wordt genoemd, dat kraken wordt tegengegaan en dat kritiek over het trage verloop van de stadsvernieuwing zal verminderen, nu dit niet langer tot uitdrukking komt in een groot aantal leegstaande, gekraakte, of reeds afgebroken woningen. Een schoonheidsbehandeling, ter verfraaiing van de gemeentelijke stadsvernieuwing. Verder schrijft men dat "bovendien wordt voorkomen dat kriminele elementen zich in de sloop- en renovatiebuurt vestigen". Ze lezen bij de rechtswinkel zeker te vaak de Telegraaf. In het artikel de Leidse Rechts(e) Winkel wordt dieper ingegaan op deze beerput.

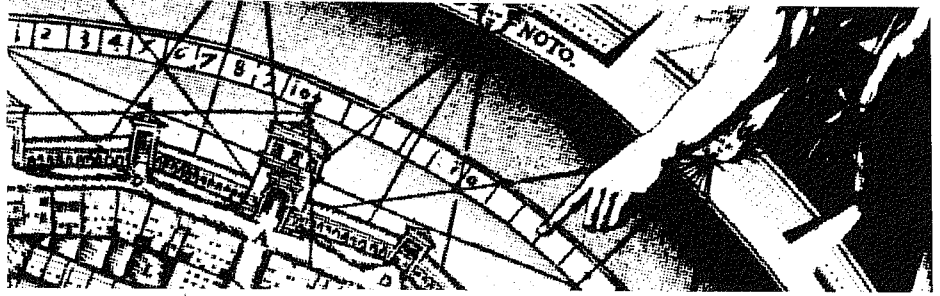
Proper en Eigen Haard specialiseren zich in het kraakvrij houden van panden, truks die door politie en justitie beloofd worden. Makelaars als De Leeuw bieden sommige panden aan als aantrekkelijke beleggingspanden. Huizen, welke verhuurd zijn, worden door diverse makelaars te koop aangeboden met de opmerking dat ze desgewenst ook leeg opgeleverd kunnen. Over de veilingtruk, bekend van Singel 114, kan men zich laten voorlichten door notarissen als Van Loenhoud en Karstens. In advertenties van Het Venduhuis, ontmoetingsplaats van huisjesmelkers, makelaars en beleggingsmaatschappijen wordt bij het veilen van gekraakte panden expliciet toegevoegd dat op grond van de veilingakte ontruiming kan worden bewerkstelligd. Deurwaarder Sonderegger, werkzaam bij kantoor Zeegers, meldt trots in een advertentie van het Leids Dagblad, dat vooruitlopend op de leegstandswet een proces zal worden gevoerd tegen de bewoners van Breestraat 122.

## Spekulanten

Beleggingsmaatschappijen, makelaars, aannemingsbedrijven, huisjesmelkers, sloopbedrijven, notarissen. Ze zijn er in Leiden en buiten Leiden en allemaal verdienen ze grof geld met het spekuleren en het leeg laten staan van panden.

Bekend zijn o.a. Noorlander B.V., ook in Amsterdam berucht, De Bolster, de Amsterdamse beleggingsmaatschappij Speerstra, potentiële koper van Breestraat 122, de Haagse bouwgi-gant Erica b.v., die de Breestraat 85 heeft gekocht en er dure appartementen van wil maken, de Westland-Utrecht Hypotheekbank en Projektontwikkelaars bekend van de Weddesteeg en het Waardeiland, om er maar eens een paar te noemen. Makelaars zoals

Uiteraard bestaan er tal lijnen tussen makelaars, notarissen, aannemingsbedrijven, gemeente, politie, projektontwikkelaars. Lijnen die gebruikt kunnen worden bij het gezamenlijk optreden tegen kraken. Die lijnen bepalen ook in het algemeen het "beleid" van een gemeente Leiden. Alleen door ook strijd te voeren tegen deze Leidse en niet-Leidse speculanten-maffia kan ruimte worden geschapen voor eigen projekten en kan de gemeente onder druk worden gezet om ons nou eens in plaats van De Bolster een kapitaal pand op de Hoge Woerd te schenken.



## tijdelijke verhuur

Bij de leidse rechtswinkel, afdeling wonen, zijn momenteel een paar mensen bezig met een project om in sloop- en renovatiebuurten leegstaande panden tijdelijk te verhuren. Er werd gekeken naar de wenselijkheid en de juridische haalbaarheid van een stichting die die panden moet gaan verhuren.

Het idee is ontstaan naar aanleiding van een onderzoek naar "de oplossing van het krakersprobleem" door de onderzoeksgroep "ruimtelijke ordening en volkshuisvesting" van de leidse sociologische faculteit, in opdracht van het ministerie.

Deze onderzoekersters kwamen in september 83 tot de slotsom "dat structurele leegstand aangepakt moet worden door onbewoonde panden tijdelijk te verhuren aan woningzoekenden" (Mare 15-9-84, blz. 7)

In een aantal steden zijn al projecten aan de gang om leegstaande panden tijdelijk op te vullen met (akkuut) woningzoekenden, zoals bijv. de Stichting Burgerzin in Den Haag en een project van de Stichting Studentenhuisvesting (SSH) in Amsterdam. Sinds vorig jaar herfst is men bij de rechtswinkel al bezig. Inmiddels heeft men informatie ingewonnen over de mogelijkheden van en de meningen over zo'n project. Wat de betrokken rechtswinkeliers aangaat, kan het project van start gaan; er moeten alleen nog wat interne procedures afgewikkeld worden. Maar niet iedereen is zo gelukkig met dit op het eerste gezicht misschien zo aardige idee.

In het volgende gedeelte zal worden ingegaan op de gevolgen van dit plan en hoever het zo kon komen en het achterbakse gedrag van bepaalde medewerkersters van de rechtswinkel. Voor dit artikel kon gebruik gemaakt worden van de stukken van de leidse rechtswinkel over dit project, die via via in onze handen zijn gekomen. Eén stuk van een gemeentelijke dienst uit Groningen over hoe kraken bestreden kan worden moest "aangezien er enige vertrouwelijke informatie bijzit...niet met naam en toenaam over straat gaan" en staat daarom ook in deze Zwarte.

## kraakwachtburo

Het plan van de rechtswinkel zal een aantal negatieve effecten hebben.

Ten eerste wordt kraken ermee tegen gegaan. Dit wordt ook onderkend bij de rechtswinkel. In een rondgestuurd "diskussiestuk" staat: Ook ... biedt een dergelijk gebruik (tijdelijke verhuur, red.) voordelen, nu het risico dat leegstaande woningen gekraakt worden, voorkomen wordt." In een intern stuk wordt het een voordeel genoemd dat kraken wordt voorkomen (voorkomt voordringen tav het distributiestelsel en belemmering van de stadsvernieuwing) Bovendien wordt voorkomen dat criminele elementen zich in de sloop/renovatiebuurt nestelen. (Terwijl men hier vindt, dat kraken als voordringen in het distributiestelsel bestreden moet worden, wordt in het al geciteerde diskussiestuk beweerd, dat het project uitstekend geschikt is om juist woonruimte te verschaffen aan mensen die door dit stelsel lang op huisvesting moeten wachten, kortom: om het distributiestelsel te ontduiken.....)

Opvallend is ook, dat er aan de Kraakbond een neutrale brief gestuurd zou worden, die men vergat te posten en dat op het kraakspreekuur alleen iemand langs kwam van de rechtswinkel voor de leegstandslijst, terwijl alle andere groepen en instellingen een brief met eerder geciteerd diskussiestuk kregen.

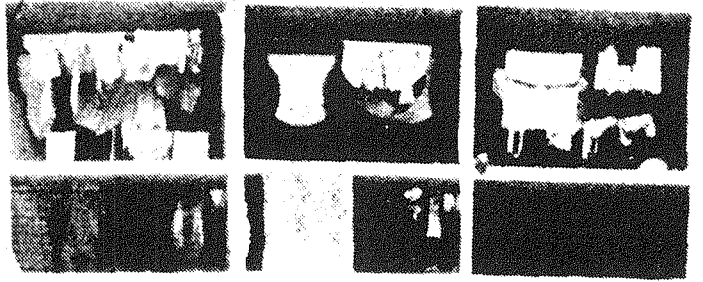
Bij de rechtswinkel bestaat blijkbaar een afkeer van kraken en daar willen ze wat aan doen.

Ze stellen zich daarmee op één lijn met de amsterdamse kraakwachtburo's die tijdelijke bewoners leveren om krakers te bestrijden en speculatie te bevorderen. Weliswaar werken zij met makelaars en wil de rechtswinkel dat niet, al waren de leidse makelaars Proper en Zaalberg razend enthousiast. Kraken, mede als verzet tegen stadsvernieuwing zoals in de Nieuwmarktbuurt in Amsterdam in 75, of tegen de sloop van de Morssingel, wordt echter wel afgewezen.

Zulk verzet breken/voorkomen is geen probleem voor de betrokken rechtswinkeliers. Maar samenwerken met makelaars is te duidelijk. Wat maakt het echter uit, of een particulier winst maakt met een pand, of de gemeente, door een fikse huurverhoging na de renovatie, voor de "sociaal-economisch zwakkere groepen", waarvoor de rechtswinkel zegt op te komen?

Doordat de rechtswinkel zich met kraakwachten inlaat, worden die bovendien akseptabeler gemaakt, - zelfs de rechtswinkel is voor -, maar ook wordt de rechtswinkel in een andere sfeer getrokken, nl. die van speculatie, stadsvernieuwing en repressie.





## 2erangs huurders                      rechtse winkel

Niet alleen vormt het plan een bedreiging van de kraakbeweging, ook wordt in feite voorgesteld om woningen uit de distributiesfeer te halen en aan een nieuw bestand van tijdelijk verhuurde woningen waarvan de huurders wel dokken maar niet de gebruikelijke huurbescherming genieten.

De rechtswinkel haalt alle zekerheden van huurders er onderuit en helpt mee aan het kreeëren van een nieuwe categorie tweederangs huurders.

Uit de informatie die de SSH toestuurde, blijkt hoe handig zo'n stichting is die de rechtswinkel misschien gaat opzetten. Een woningbouwvereniging verhuurt een pand aan de SSH, die het pand weer tijdelijk onderverhuurt; op het moment dat de eigenaar weer over het pand wil beschikken, schrijft-ie de SSH, die op haar beurt de onderverhuurder zegt op te rotten. Wanneer de laatste dat weigert, spant de SSH een zaak aan bij het kantongerecht, dat een ont-ruimingsvonnis opkucht en daarmee is de kous dan af.

Wie tracht ook al weer de rechtspositie van de sociaal zwakkeren te verbeteren?

Ten slotte worden met dit projekt de werkelijke misstanden verdoezeld. Een voordeel volgens de rechtswinkel: Kritiek over het trage verloop van de stadsvernieuwing zal verminderen nu dit niet langer tot uitdrukking komt in een groot aantal leegstaande, gekraakte, of reeds afgebroken woningen.

Een ander voordeel is volgens de rechtswinkel, dat woekerhuren en malafide pandjesbazen worden tegengegaan.

Onzin: er komt slechts een nieuwe categorie huurders in benarde omstandigheden bij.

Een aantal jaren geleden zette de rechtswinkel zich nog voor de huurbescherming in die ze nu proberen te vloeren. Toen werd ook nog samen gewerkt met de Leidse kraakbond om iets tegen leegstand, speculatie en misbruik van woningnood te doen. Hoe kon het zover komen, dat zelfs de rechtswinkel gaat meehuilen met het koor van de wolven?

Want behalve een paar organisaties die zich bezig houden met de opvang van daklozen, de Stichting Onderdak, Cortona en Wegloophuis, waren het vooral makelaars en overheidsinstellingen, die vóór waren.

Ook de Stichting Leidse Studentenhuisvesting SLS was positief: de SLS houdt zich al langer bezig met tijdelijke verhuur ten behoeve van de bewaking van onroerende goederen.

De uitdenker van de huidenstraat-truc, de amsterdamsse advocaat Scheltema, schreef al in 80 in het Nederlandse Juristenblad, dat tijdelijke verhuur een prima middel is om kraken te voorkomen.

Een aantal rechtswinkeliers bevin-den zich waarschijnlijk om een zeer banale reden in dit gezelschap.

Ook onder academici neemt de werkloosheid toe, zelfs onder juristen. Het wordt weer gevaarlijk om je mond open te doen; het idee van een kraakwachtburo levert een goede naam op en later misschien een baan daarbij, of bijvoorbeeld bij Scheltema.

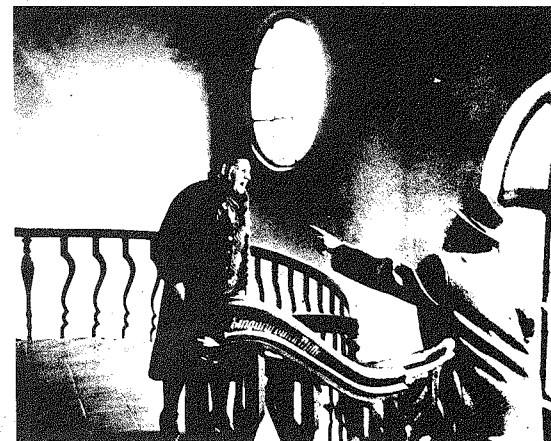
De rechtswinkel biedt bovendien de mogelijkheid om ervaring op te doen: vandaag werken ze nog onder het mom van sociale rechtvaardigheid, morgen gewoon voor hun eigen portemonnee. Hier komt nog bij dat Leiden van oudsher een plaats was waar de elite bij rechten opgeleid werd in het ontduiken/zoeken van mazen in wettelijke regelingen.

Bij de rechtswinkel, die alleen rechtenstudenten aanneemt, dreigt dat nu in praktijk te worden omgezet.

No nonsense-niet lullen, zakken vullen, voert weer de boventoon.

Hopelijk gaat het bij dit projekt om een uitzondering en zal de rest van de rechtswinkel het geen kans geven om werkelijkheid te worden. En niet iedereen is positief: JAC, St. Huisvesting Werkende Jongeren, FNV-Jongerenbeweging, STIK en de kraakbond zijn tegen, en gelukkig zien gemeente en woningbouwverenigingen het ook niet zitten. Deze afkeuring en -wijzing worden echter door de betrokken rechtswinkeliers als kritische kanttekeningen van de hand gedaan of gereduceerd tot "geen belangstelling", dus: of het mag baten....

Wanneer dat niet zo zou zijn, moet de toekomstige stichting van de rechtswinkel niet verbaasd zijn, als ook hun kantooruimte met een bezoekje wordt vereerd, zoals een aantal kraakwachtburoos vorig jaar juni.





## de rechterlijke machten

### kraken en de wet

Kon je je tot voor kort als kraker nog op enkele rechten beroepen, nu schijnt voor bezitters niets meer onmogelijk te zijn.

Volgens de Groene van januari 84 is het afgelopen met het kraakrecht. Het lijkt er inderdaad erg veel op. De anti-kraakwet hoeft helemaal niet ingevoerd te worden, het lukt ze zo ook wel.

Je kent het plaatje wel van die slapende rechter en de advocaten die denken dat ze tegen iemand praten. Ontruimen maar! Geen gezeur verder.

Soms vertrouwen de heren en dames bezitters wat te veel op de man met de hamer. Zelfs hij kan hun verhaal dan moeilijk verkopen, maar vriendelijk knipogend weet hij ze te troosten: kom gerust nog eens langs als je denkt dat je spoed eisend belang aannemelijk kunt maken! Aldus sprak rechter Wijnholt tijdens het eerste kort geding rond Scheepmakerssteeg 2. Tijdens het kort geding rond Van der Werfstraat 19a werd door de krakers aangevoerd dat de zogenaamde toekomstige bewoner geen woonvergunning had en die ook niet zou krijgen. Je mag nu eenmaal niet in je eentje in een huis met vier kamers wonen dus mocht er ook al niet ontruimd worden.

De rechter vond van wel en dat er gewoon op "de bewoners" gedagvaard was maakte ook niks uit.

Van der Werfstraat 19a is echter ondanks een vonnis bij voorraad uitvoerbaar, nog steeds niet ontruimd. Dit vanwege de gemeente die bang is haar vingers te snijden en nu de uitpraak van het hoger beroep van 28-11 afwacht.

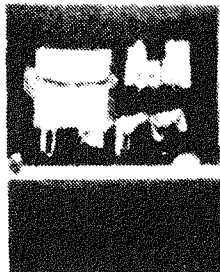
In de meeste gevallen loopt het echter heel wat minder goed af. Het lijkt er bijna op dat het feit dat iemand eigenaar is al spoed eisend genoeg is voor de rechter.

Momenteel staan de kranten vol met artikelen over de in te voeren anti-kraakwet. "Duizenden panden dreigen ontruimd te worden" meldt de Waarheid. Anoniem dagvaarden, ojee wat een ramp. Alsof anonimiteit een werkelijke hindernis is voor eigenaars om een rechtelijke procedure te starten.

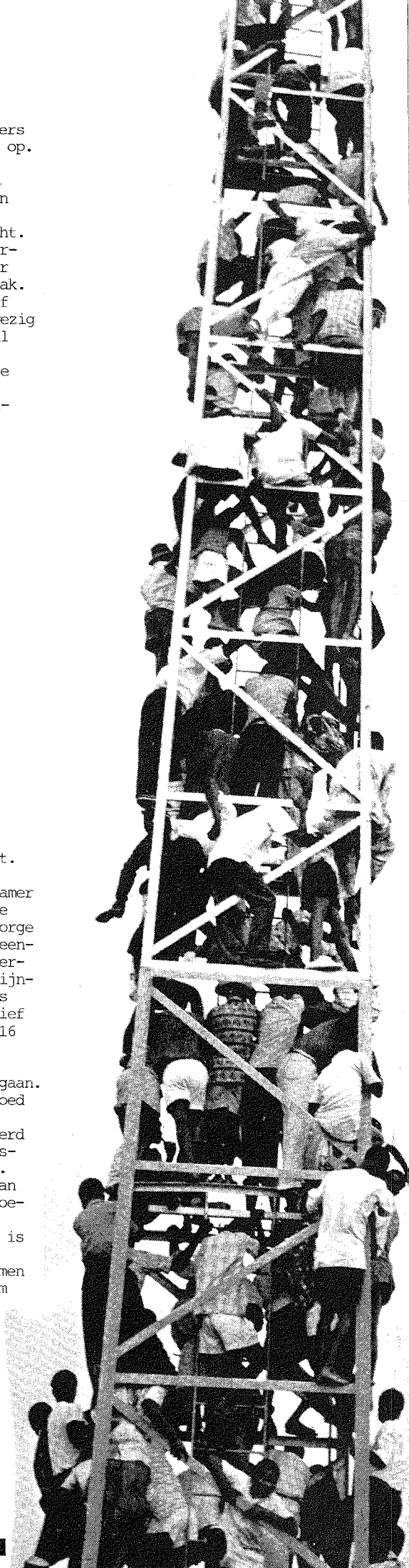
Wel nee! Gedagvaard zijn de bewoners van Van der Werfstraat 19a, gedagvaard zijn de bewoners van Breesstraat 122.

Het vertrouwen van de bezitters in de rechterlijke macht kan niet op. Brutaal beëindigen advocaten hun brieven met: Goed- of kwaadschiks ontruimd zal er worden! of dreigen met een huidenstraattruc. Het is afgelopen met het kraakrecht. Langdurige leegstand en goede voorbereiding zijn geen garanties meer voor een goed verloop van een kraak. Panden worden ontruimd op huis- of lokaalvredebreuk vanwege een aanwezig zijnd potje verf of zelfs helemaal niets zoals Nieuwe Rijn 58. Of er volgt ontruiming na de farce die rechterlijke procedure heet. Kraken is knokken en zal nog moeilijker worden

### vdwerfstr 19a



Dit pand werd op 1 april gekraakt. Eigenaar Oudshoorn had het pand sinds 1-9-83 verhuurd aan Marskramer (zie vorige Zwartes). De geplande ontruiming op 16 juli is niet doorgaan, o.a. door vragen in de gemeenteraad. Later heeft de politie verklaard niets van een op handen zijnde ontruiming af te weten; dit is echter in tegenspraak met een brief van de gemeente dat het pand op 16 juli ontruimd zou worden. Na het vonnis in het kort geding zijn bewoners in hoger beroep gegaan. Bij het hoger beroep werd het spoed eisend belang aangevochten. Als spoed eisend belang werd aangevoerd dat de bedrijfsleider van de Marskramer het huis zou gaan bewonen. Deze krijgt volgens de krakers van de gemeente in het geheel geen toestemming het pand te betrekken. De uitspraak in het hoger beroep is gepiand op 28-11-84. Wordt het verloren dan zullen 3 mensen hun woning moeten verlaten om er één te huisvesten.





# K R A K E N

## Gerbrandyland niet in zon



### Jan van Houtkade 24/24a

Op dit adres is jarenlang illegale kamerverhuur geweest van een malafide eigenaar, Frits van der Linden. Deze vroeg zulke hoge huren en er was sprake van geen huurcontract. Wel van achterstallig onderhoud: een lekkage die de hele buitenmuur en een groot gedeelte van het pand heeft aangetast.

Schimmelcultuur. Omdat de huurders geen gehoor kregen om de eigenaar tot onderhoud te bewegen en op de meest onmogelijke tijden gedwongen werden de huur contant te betalen, vertrokken een voor een de huurders. Het huis kwam leeg te staan en werd gekraakt op 25 maart door een 5-tal bewonersters, inmiddels acht.

Er volgde een briefwisseling tussen Sprenger, onze advocaat, en Teekens, die van hem, waarin onze advocaat kon aantonen dat Van der Linden illegaal kamers verhuurde en niet over een woonvergunning beschikte om het huis zelf te bewonen.

Een en ander is in strijd met de woonruimteverordening. Bovendien had hij toch geen geld om iets aan de ernstige onderhoudsgebreken te doen.

Hierop volgde nog een laatste brief van Teekens waarin werd meegedeeld dat zijn client van verdere juridische procedures afzag.

Het was ons al bekend dat Van der Linden bankroet is en alcoholist. Op 28 mei pleegde hij huisvredebreuk, vergezeld van een vriendje van hem. Toen hij 's avonds nog een keer poogde binnen te komen, stond hij zwaaiend met een fles drank te dreigen, naar iemand die hem buiten de deur wilde houden. Hij is toen ingerekend en afgevoerd naar het politiebureau.

Ongeveer twee weken geleden werden de bewonersters verrast door twee kerels aan de deur die wilden komen praten, waarvan één beweerde de nieuwe eigenaar te zijn, een zekere Turk.

Dit moet een handeltje tussen Van der Linden en Turk zijn, omdat een week later Turk weer verscheen met andere kerels, waar onder een die nota bene Van der Linden vergezeld tijdens de huisvredebreuk in mei. Turk zelf is eigenaar van kamerverhuurburo Hogeland op de Middelste-gracht 24

Op het Waardeiland staan nog steeds veel huizen leeg, waarvan sommigen al meer dan vijf jaar.

Ze zijn praktisch onverkoopbaar, de prijs ligt tussen de 2 en 3,5 ton. WUPO beheert ze en ze zijn eigendom van het ABP. In de nacht van 13 op 14 oktober werden 3 panden op de Gerbrandyland gekraakt, nummers 18, 19 en 20. De volgende dag werd de politie 's morgens vroeg gebeld en verscheen pas laat, om 17.15 u.

Via de WUPO was de politie inmiddels te weten gekomen dat no. 18 als opslagruimte werd gebruikt, inderdaad vol met spullen van meubilair tot en met copieermachines, no. 19 was tijdelijk verhuurd geweest tot 2½ maand geleden, wat wij konden opmaken uit de achtergebleven post en op no. 20 rustte een gebruikerscontract.

De uitspraak van de Officier van Justitie zou de volgende dag komen en was negatief voor no. 18 en 19. Als zo'n beslissing eenmaal door de OvJ is genomen kun je met nog zo veel tegenargumenten komen, ze worden niet meer gehoord.

No. 18, een woonhuis, wordt als opslagruimte gebruikt. De WUPO kan een huis niet aan de woonbestemming onttrekken door er een opslagruimte van te maken!

No. 19 is 2½ maand geleden voor het laatst verhuurd geweest aan een student die kon blijven huren tot hij afgestudeerd was. Omdat die studie allemaal wat langer duurde werd hem de huur opgezegd. Ook omdat op dat moment de verkoop weer eventjes opleefde.

Wat voor contract kan deze student hebben gehad. Als het een goed huurcontract was geweest, had hij recht gehad op huurbescherming en had hij de eerste drie jaar nog niet hoeven te vertrekken.

Nee, er werd ons via de politie van de kant van de OvJ verzekerd dat er een heel groot verschil bestaat tussen huizen met een tuin op de noordkant en die met een tuin op de zuidkant. Want als je voor zo'n prijs een huis koopt, wil je als koper natuurlijk niet met een tuin op de noordkant zitten.

Gerbrandyland 19 heeft een tuin op de zuidkant. Vandaar dus.

Dat krakers zich verschansten in een pand op de zuidkant zal voor de OvJ wel doorslaggevend geweest zijn als dat het 2½ maand geleden voor het laatst tijdelijk verhuurd werd.

De spullen van 18, voorheen opslagplaats, werden door ons naar het pand op de zuidkant, 19, gebracht.

Maar het mocht niet baten. Een grootscheepse ontruiming volgde. Het Leids Dagblad maakte hiervan melding door te schrijven dat doordat de krakers spullen naar het t.o. liggende pand brachtten, zij het aan de woonbestemming onttrokken!

Verdraaiing van de feiten dus.

## Varkenmarkt 18

Op donderdag 24 mei 1984 hebben wij, zes mensen, het oude medisch archief van de doelenkazerne, Oude Varkenmarkt 18 dus, gekraakt. Voorheen was het eigendom van de RGD.

Het stond toen sinds ca. een jaar leeg. Het Ministerie van Oorlog was al in onderhandeling met de gemeente over de verkoop.

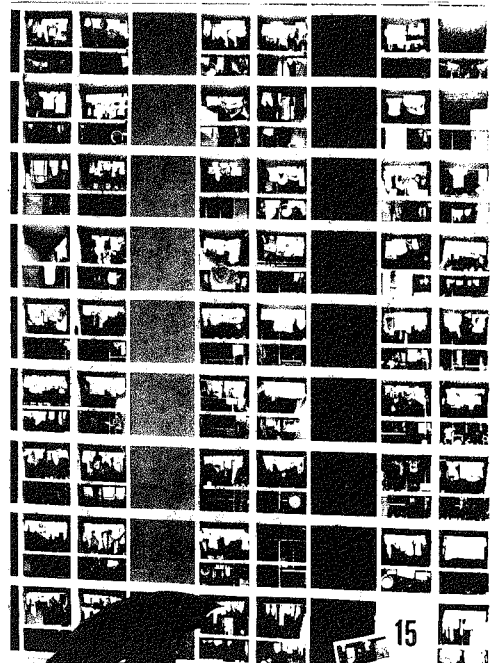
De laatste berichten zijn dat het inderdaad door de gemeente is aangekocht, endat ze het in september '85 willen afbreken.

Er is een groots bouwplan voor de Akademiewijk, waar wij ook bij horen. Dit houdt voornamelijk woningwetwoningen in, met nog wat parkjes.

De gemeente vraagt hiervoor in '85 subsidie aan bij het rijk. Onder-tussen wordt het pand bewoond en bewerkt door 14 mensen. Sommige daarvan wonen alleen en hebben activiteiten buitenshuis, anderen wonen en werken en eentje werkt aan piano's maar woont ergens anders.

Of het allemaal echt doorgaat horen we dus waarschijnlijk niet voor maart '85.

Verder hebben we een zaal die behoorlijk intensief gebruikt wordt, voornamelijk als oefenruimte door een paar acrobatiegroepen, een circus, een theatergroep, een paar clowns en een modeltekengroep. Heb je interesse in bijvoorbeeld de zaal ofwil je er meer van weten, kom gerust eens langs.



Bovenstaand artikel werd geschreven vóór de ontruiming van Breestraat 122.

Wat overblijft is de kater. Zij gaan ontruimen - wij moeten ons verzetten. Dat staat niet ter discussie. Vergaderen, plannen maken, affiesjes drukken, stencilen, mensen opbellen, heen en weer rennen en een onvoorwaardelijk vertrouwen op een achterban die er nauwelijks of ver te zoeken is. Onze plannen bleken achteraf niet overeen te komen met wat er in Leiden mogelijk is op dit moment.

Maar we moesten ons verzetten. Na wat er gebeurd was op de Nieuwe Rijn en de Gerbrandyalaan, na de reeks van mislukte kraken, nu de anti-krakwet weer aktueel werd.

Maar te laat. We hadden de ontruiming van Breestraat 122 al veel eerder aan kunnen zien komen. En wat is er bereikt? Enkel een tijdje chaos in een klein deel van de binnenstad. Twee panden raakten we kwijt, we likken onze wonden en treuren om de arrestanten. Er is (nog?) geen aanwijzing dat meer mensen zich actief gaan maken.

Nu blijkt hoe belangrijk het is welke journalist wat schrijft en hoe het contact daarmee verloopt. Nu bijv. kwam het Leidsch Dagblad met een prima artikel i.t.t. de verslaggeving rond de ontruiming van de Scheepmakerssteeg 1½ jaar geleden.

Maar we mogen ons hoofd niet laten hangen. We moeten doorgaan, maar niet zonder meer. Want het kraken komt in de verdrukking en hoe berekenbaarder we blijven des te grijpbaarder we worden. Bovendien is elke ontruiming een andere.

Steeds zullen we ons moeten afvragen welke mogelijkheden er zijn en welk doel we willen bereiken. Maar we hebben ervan geleerd. De volgende keer zal het dan ook anders zijn en in deze zin zullen we zowiso op herhaling gaan.

## DE LIEVE HEER

Vorige week werd het pand Heregracht 11 na 7 jaar leegstand gekraakt. Nu echter staat het pand helaas weer leeg. Na een week te zijn bewoond werd 'deLieve Heer' verlaten.

Het pand is eigendom van Magdalena Swanenburg. Zij kocht Heregracht 11 in '77 van Hendrik de Bolster. Magdalena is de vriendin van Jan de Bolster. De familie De Bolster is bekend en berucht in Leiden. De maniertjes van De Bolster om kamerbewoners te bewegen tot het betalen van achterstallige huur zijn bij velen bekend (zie ook: Kraken gaat door).

De Bolster maakte zijn naam inderdaad waar. Na eerst openlijk tegen de kit gezegd te hebben dat hij met een knokploeg zou komen, ging hij een dag later twee bewoners met een zaag te lijf. Een nogal afgezaagde reactie op een poging om tot een gesprek te komen.

Voor de bewoner's was dit reden om het pand te verlaten. Er werd begonnen met het formeren van bezettingsploegen en met barrikaderen. In het begin lukte het aardig en er werden nooit meer dan drie mensen van De Bolster voor het pand signaleerd. Wel werden de bezetter's elke ochtend gewekt door een enorm gebonk vanuit de opslagruimte beneden het pand.

Toen de ontruiming van B 122 er aan zat te komen werd echter duidelijk dat het onmogelijk was het pand permanent bezet te houden. Daarom trokken de bezetter's de deur achter zich dicht om er later weer in te trekken.

De Bolster liet deze kans niet liggen en maakte hetslot onklaar.

De avond na de ontruiming van B 122 werd 'deLieve Heer' opgegeven. Er waren geen nieuwe bewoner's en niemand had nog trek om er een tijdje te gaan zitten. Toch moesten de spullen er nog uit. Daarom trok een groep naar het pand om de deur open te breken. Het zou echter niet van een Leyen dakje gaan.

Ten eerste dreigde de deurpost af te breken en kwam binnen vijf minuten De Bolster met een busje op de mensen inrijden. De politie kwam er bij en onder hun wakend oog werden de spullen uit het pand gehaald. Een vreedzame oplossing...

Toen bleek dat De Bolster alle afvoeren had dichtgemaakt en dat er in de opslagruimte vele gasflessen waren verzameld...

In één dag zijn we twee panden kwijtgeraakt. Dat nu is de situatie in Leiden.



IS NIET MEER...



Helaas is niet kunnen blijken door welke

politiefunctionaris dit is gedaan...

In de zwarte nr.8 is uitgebreid geschreven over het beestachtige optreden van de Haagse politie in juni. Wat was er ook al weer aan de hand. Op 13 juni vonden er in de Tweede Kamer debatten plaats over het al dan niet plaatsen van kernraketten.

Nadat er de hele dag al een paar duizend mensen van hun ongenoegen hadden blijk gegeven vond de politie het 's avonds nodig het binnenhof en omgevingschouwen te vegen. Een aantal mensen is hierbij grof mishandeld en in het ziekenhuis terecht gekomen. Er zijn naar aanleiding van dit walgelijke optreden klachten ingediend. Een van deze klachten is inmiddels gegrond verklaard. Het is wel aardig een aantal zinnen uit de brief van de hoofdcommissaris weer te geven.

De sfeer op het Binnenhof werd allengs grimmiger. Een groep demonstranten maakte plannen om de gebouwen van de 2e kamer te gaan bestormen. Tientallen demonstranten waren gewapend met ijzeren staven en voorzien van een bivakmuts.

Voorts merkten wij rapporteurs op dat het drankgebruik onder sommige demonstranten grote vormen aannam. Met name onder een groep van ongeveer 30 demonstranten die door ons als raddraaiers (waar heb ik dit woord toch meer gelezen. typ) De rapporteur heeft toen verzocht om meer personeel in VRIENDELIJK TENUE om het gedrag van de demonstranten in positieve zin te beïnvloeden. Volgens de rapporteurs lukte dit niet.

Een groep van ongeveer 30 demonstranten was er kennelijk op uit een confrontatie met de politie af te dwingen. Omdat er nog stenen naar de politie werden gegooid werd besloten 20 agenten in te zetten voorzien van de Römerhelm, de lange wapenstok en het schild. (ME dus. typ.)

Over de hierna volgende charges en het groffe geweld dat hierbij door de ME werd gebruikt

schrijft men het volgende:

Een algemene beoordeling van de geweldstoepassing levert op dat deze terecht was; de individuele toepassing ervan leidt veelal zoals in dit geval tot de conclusie dat deze zeer betreurd moet worden.

Ik betreur dat jegens u geweld is aangewend. Helaas is niet kunnen blijken door welke politiefunctionarissen dit is gedaan en derhalve ook niet welke beweegredenen zij daarvoor hadden.

Niet is vastgesteld kunnen worden welke politieambtenaar de door u omschreven opmerking heeft geplaatst. (Het ging hierbij om de opmerking: "Zo D. nu zullen we je eens pakken") Degene die dit overkwam is namelijk bekend bij de politie. typ)

Resumerend ben ik van mening dat het politieoptreden in zijn algemeenheid gelegitimeerd was. Echter hetgeen u is overkomen acht ik laakbaar. De wijze waarop u bent behandeld, is onnodig grof geweest. Ik acht uw klacht gegrond.

Heeft dat nou nog nut een klacht in te dienen. Rou ik denk van niet. Het optreden van de ME heeft ongeveer 20 minuten geduurd. Hierna was het weer stil en rustig in de stad, de orde was hersteld. Veel vernielingen zijn er ook niet geweest (slechts twee ruiten op de groenmarkt ingegeild). Dus wat voor argumenten zullen er zijn om een volgende keer niet weer op zo'n groffe manier op te treden. In hun ogen en ook in die van burgemeester Schols, zoals blijkt uit de krant, was dit gewoon een staaltje van effectief politieoptreden. En ach die paar klachten. Een gegronde klacht geeft de klager wel meer kans op schadevergoeding. Maar we zeggen gewoon dat we niet weten wie de betrokken agenten zijn. Dan kunnen ze niet persoonlijk aansprakelijk worden gesteld en hoeven we ook geen disciplinaire maatregelen te nemen. En een schadeclaim aan de gemeente wordt immers gedekt door de verzekering.

# GOVERT MO

31 OKTOBER  
ONTRUIMING  
BREESTRAAT 122:  
7 ARRESTANTEN

Govert zit nog vast.

7 november wordt  
zijn voorarrest ver-  
lengd met 30 dagen.

"Uit vrees voor herha-  
ling" en dát bij een  
eerste aanraking met  
de kit.

D.w.z. dat ze hem  
om zijn politieke  
ideeën vasthouden.  
27 november moet hij  
voorkomen.

KRIJGT HIJ LEVENSLANG UIT





# ET VRIJ!!!



VREES VOOR HERHALING?

Donderdag 17 oktober verschenen in Dordrecht de zes mensen, die twee weken daarvoor in de Mibomagazijnen te Dubbeldam gearresteerd zijn bij de rechter voor het al dan niet verlengen van hun voorarrest met 30 dagen. Om dit niet al te geluidloos te laten verlopen blokkeerden anti-militaristen, Onkruid en Haal het Leger zich die ochtend voor het gerechtgebouw. De foto's hiernaast van de blokkade zijn van het rotterdamse persburo Jota.

LAATSTE NIEUWS

Donderdag ochtend 8 november om half tien moeten de zes anti-militaristen in Dordrecht voor de rechter verschijnen. Op het proces zal geprobeerd worden een zuiver politieke verdediging te voeren.

h



Foto 1. In eerste instantie probeerde de Dordtse gemeentepolitie onder leiding van P. Tieleman de demonstranten plattepetsgewijs te verwijderen. Wij vonden dit niet goed, dus lukte het niet.

d i c h t

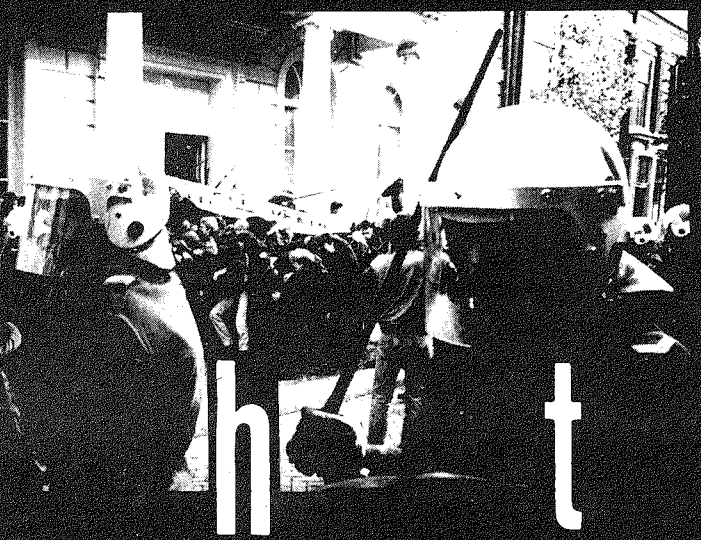


Foto 4 en 5. Toen de aanwezige ME het bevel kreeg om "te verwijderen", gingen ze zoals het marionetten betaamt, meteen over tot meppen. Nadat ze een deel van de demonstrerende ver-

wijderd hadden, stormden vanuit het gebouw zelf ook enige knuppels en begonnen van achteren op de mensen in te rammen.

d

o

r



Foto 8. Op een gegeven moment werd de ME vervangen door gemeente-agenten/s. Vermoedelijk om de ME de gelegenheid te geven om naar pornofilms te gaan kijken.



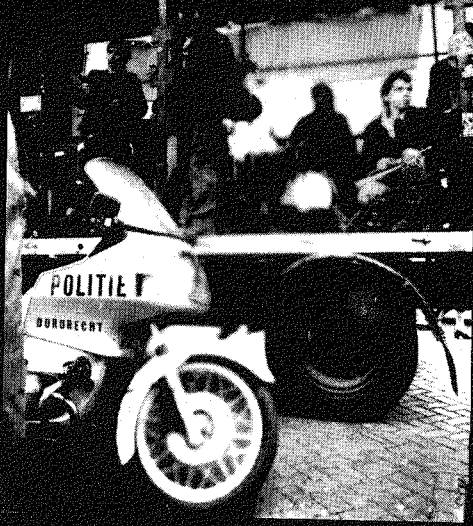


Foto 2 en 3. Vanuit Amsterdam, Wormer, Volendam en nog veel verder waren bands aanwezig om in een als rijdend podium ingerichte vrachtwagen muziek te maken. De politie verhinderde een daverende entree door dranghekken over de weg te plaatsen. Enige muzikliefhebber/sters haalden die hekken weg onder de neus van enige motoragenten.



Een van hen ging nog aan zijn hek hangen, maar hij moest het snel opgeven. Hij was hierdoor zo ontstemd, dat hij zich op eigen initiatief mengde in het strijdgewoel.



Foto 6. De aldus ontstane schijnbare (we hebben tenslotte gewonnen) patstelling leverde dit beeld op.

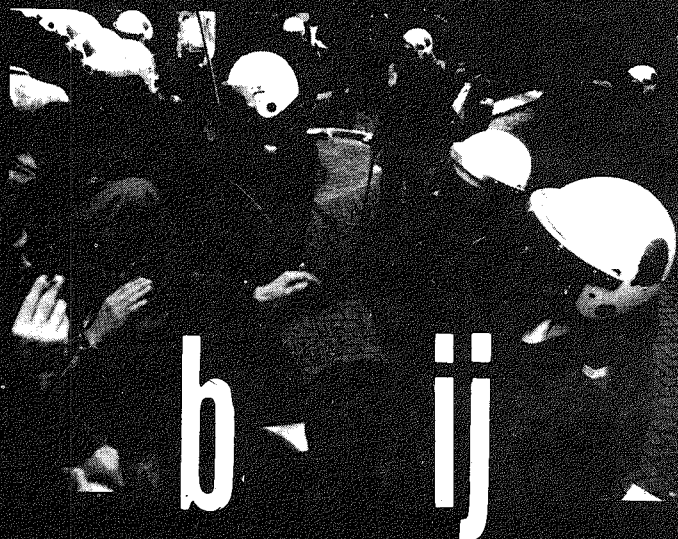


Foto 7. Toen aan hen bevolen werd de linie te handhaven, korrigeerde de ME ónze linie door hier en daar een tik.



Foto 10 en 11. Omdat om drie uur nog geen uitspraak gevallen was over een verlenging van het voorarrest met dertig dagen, gingen we in demonstratieve optocht (met muziek) naar het JAC. Daar zou de uitspraak afgewacht worden. Ondanks pogingen van de politie om ons niet door de binnenstad te laten lopen,



hebben we dat toch lekker gedaan. Lekker puh. Daar word je optimisties van. En terecht, want wat bleek toen om vier uur de uitspraak bekend werd? Er bleek dat we hadden gewonnen.



# RACISME

# VERSLUIERT

Wanneer over de Centruumpartij gepraat wordt, lijkt alles te draaien om haar racisme. Andere programmapunten worden meestal als versiering hiervan gezien of gewoon buiten beschouwing gelaten. De werking van de Centruumpartij wordt beperkt tot het handig inspelen op onderhuidse vreemdelingenhaat die door de "krisis" aan de oppervlakte is gekomen. Andere onderwerpen die door de Centruumpartij worden aangesproken, zoals milieuvervuiling, dierenbescherming, kriminaliteit en drugsgebruik, kleinschaligheid, steunfraude, ontwikkelingshulp, vormen hierbij slechts aanloopjes voor hun endlösung van (hun probleem) met minderheden.

Hoewel racisme zonder twijfel een belangrijke rol speelt bij de Centruumpartij, is het niet de drijfveer, die mensen ertoe zet op deze partij te stemmen of de Centruumpartij anderzinds te steunen. De andere programmapunten zijn meer dan uitsluitend een dubieuze verpakking. De gaslucht rond de Centruumpartij is maar een van de huis-, tuin- en keukenluchtjes van desperate brave burgers, aan wie het paradijs op aarde was beloofd. Want:

II

Na de gezamenlijke wederopbouw van ons land door alle Nederlanders met elkaar, zou alles beter worden dan ooit tevoren. Niemand zou zich meer zorgen hoeven maken, dat was het evangelie van vadertje Drees. Voor iedereen zouden alle mogelijkheden open zijn, om dat te worden wat-ie wilde. Dit alles in een decor, waarin voor iedereen de winkels in de Kalverstraat betaalbaar zouden zijn, iedereen goed gehuisvest zou zijn in woonwijken met groen en op de achtergrond weilanden met grazende koeien, bossen om met het hele gezin te flaneren en stranden om zorgeloos rond te hangen. Eindelijk net zo leven als vroeger zich maar weinigen konden veroorloven. En de oorlog was ook ver weg: het kommunisme vormde welliswaar een bedreiging, maar de NAVO waakt over uw vrijheid & veiligheid. Nu, onder het beschermheerschap van de Verenigde Staten, waar al het goede en betere vandaan leek te komen, kon het gewoon niet meer misgaan.

Maar toch ging het mis: de jeugd begon in de jaren zestig te morren, eiste z'n rechten op, wachte niet meer netjes op z'n beurt, zoals het betaamde. En andere onvoorziene problemen doken op. De bescherming van Vietnam door de Verenigde Staten bleek op een dodelijke omarming uit te lopen. De wei-

landen met grazend vee waren omringd met walmende fabrieken en een betonwoestijn, waar het leven toch niet zo goed mogelijk was. De kille supermarkt had de gezellige winkel op de hoek vervangen, de multinational de kleine ondernemer. De natuur was niet meer wat het was: do- de vissen in de grachten, stranden vol olie, vervuild drinkwater, in de Rijn kan je foto's ontwikkelen en onder het zwaar verhypothekte eigen huis zit gif. Ook de energievoorziening haperde: die Arabieren draaiden de kraan dicht, kernenergie bleek onveilig te zijn. Toen kwam er nog 'ns een economische crisis bij: onze sociale voorzieningen kwamen in gevaar en worden beperkt, grote en kleine bedrijven gaan aan een stuk over de kop, het spook van de werkloosheid waart weer rond. En dan kwamen al die ontelbare Surinamers op onze ww af en niet te vergeten alle andere buitenlanders, die opeens ook in huizen willen wonen en hun familie nog wel 'ns willen zien.

En de zonen en dochters van de desperate brave burger hebben geen kans meer en zijn uitgeleverd aan de drugs, omdat anderen hun arbeidsplaatsen bezet houden, anderen voordringen bij het krijgen van een huis, anderen onze belastingcenten verteren. Gezellig inkopen doen in de Kalverstraat is er ook niet meer bij: junkies, buitenlanders en ander tuig verpesten het uitzicht en maken de straat onveilig, gezellige winkels hebben plaats gemaakt voor porno-shops en Mc Donalds - Nederlandlijkt wel bezet!! Bovendien is het geld op; onze belastingcenten, waar we zo hard voor hebben gewerkt, worden opgegeten door lui die nooit een vinger hebben uitgestoken en worden in de derde wereld uitgedeeld alsof het niets is. Ze zouden 'ns moeten gaan werken in plaats van hun hand op te houden! De dromen van de brave burger verworden tot een nachtmerrie. De wereld waarin hij zich waande, stort in als een kaartenhuis. Badend in het angstzweet wordt hij wakker en neemt hij z'n populaire medische encyclopedie ter hand om z'n ziekte te analyseren en de oorzaak van de kwaal te vinden, want de droom was mogelijk dat was er van jongs af aan ingestampt. Door de boosdoener buiten spel te zetten zou alles toch nog goed kunnen komen. En de schuldigen zijn snel gevonden: Den Uyl & konzorten, de buitenlanders, onzinnige door Joodse kruiperijen van chemische aard" (Ernst Bloch). En de volgende opmerking van Heinrich Himmler

is waarschijnlijk ook wel op z'n plaats bij een CP-bijeenkomst: "Of besteding van ons belastinggeld in de derde wereld, misbruik van onze sociale voorzieningen, uitverkoop van ons gas, teloorgang van saamhorigheid en polarisatie. Omdat alles maar werd toegestaan, was het zo- ver gekomen met drugs en kriminaliteit.

Met de schuldigen is ook de remedie gevonden. Er is een nieuw begin nodig, waarbij schoon schip gemaakt moet worden met alles en (iedereen), wat ons boven het hoofd is gegroeid. Kortom: puinruimen net als na de oorlog- gezellig alle Nederlanders samen, met het oude idyllische decor weer op de achtergrond, maar nu kleinschaliger, zodat we het beter in de hand kunnen houden, de oude twisten tussen links en rechts aan de kant gezet, met orde en gezag, zodat het weer veilig wordt op straat, zonder buitenlanders, ons zuur verdiende geld onszelf weer ten goede komend, ons land gered van de afgrond.

Dit is de trip die (ook) de Centruumpartij aanbiedt en door zovelen geslikt wordt in een poging de klok weer met hun horloge gelijk te zetten en in de welvaartsdroom van na de oorlog verder te kunnen leven. NIET ALLE MENSEN ZIJN IN HETZELFDE NU AANWEZIG. ZE ZIJN HET ALLEEN MAAR UITERLIJK; DOORDAT ZE NU TE ZIEN ZIJN. DAARMEET LEVEN ZE ECHTER NOG NIET GELIJK MET DE ANDEREN (Ernst Bloch)

III

Hoewel in de trip van de Centruumpartij de "oplossing van het bevolkingsvraagstuk" van de belangrijkste misselen is om het paradijs op aarde alsnog te bereiken, wordt door het reduceren van de CP-trip tot racisme" een aantal (andere) parallellen onder tafel gewerkt, die er met onbetwist fascistische organisaties van voor 1945 (bv. NSDAP, NSB, PNF, Zwart Front) bestaan, maar ook met bv. alternatieve bewegingen.

Met het fascisme voor 1945 heeft de Centruumpartij veel meer uit te staan dan uitsluitend het racisme en de kontakten met afstamming uit orthodox-fascistische kringen, zoals de NVU. Zowel de Centruumpartij als bv. Mussolini of de Duitse Nationaal Socialisten (de naam zegt 't al) suggere(e)r(d)en "niet links", "niet rechts" te zijn, pleiten voor kleinschaligheid en tegen bepaalde (culturele) minderheden en "het is toch een goede oude nazi-traditie: een ongeschonden wereld, zuivere lucht, bloed en bodem, geen vervalsingen

de andere volken in welstand leven of verrekken van de honger, dat in-terresseert me alleen in de mate, dat wij ze als slaven voor onze kultuur nodig hebben, voor de rest in-terresseert 't me niet... Maar we zullen nooit ruw of harteloos zijn, waar het niet nodig is. Wij... die als enige op aarde een fatsoenlijke instelling tegenover het dier hebben zullen ook tegenover deze mensdieren een fatsoenlijke instelling innemen, maar het is een misdaad tegen ons elgen bloed, om ons om hen te bekommeren hen idealen bij te brengen, zodat onze zonen en kleinkinderen het nog moeilijker met hen hebben".

Bijna elk programmapunt van de Centruumpartij is bij de fascistische van voor de oorlog terug te vinden, allebei willen ze terug naar het verleden. Alleen de opmaak verschilt. Doordat bij de Centruumpartij uniformen, vaandels, marsmuziek, een leider en alle andere tam-tam van bv. de NSB achterwege worden gelaten, lijkt het alsof er grote verschillen zijn, maar schijn bedriegt. Juist door het weglaten van het uiterlijk vertoon, dat bijna staat voor een al te doorzichtige herhaling, wordt een oude ideologie weer acceptabel gemaakt, die (met wat nuanceverschillen) in feite ook door de tegenstanders van de As Berlijn-Rome-Tokio werd aangehangen.

IIII  
Maar ook binnen de alternatieve scene(s) zijn er legio parallellen in opvattingen en doelen met de Centruumpartij. "Lang voordat groen tot een politieke kleur werd, stond bruin al voor dezelfde dingen, voor verbondenheid met het eigen land, voor een leven met eerbied voor de wetten van de natuur en dergelijke dingen", heeft de Duitse neo-nazi Michael Kühnen (ANS/NA) eens gezegd. Het slaat natuurlijk nergens op om de milieubeweging een fascistische oorsprong toe te schrijven, maar banden bestaan er (van oudsher) wel, zowel ideologisch als personeel:

- bij de Duitse Grünen zitten nogal wat lieden met een fout (na)oorlogsverleden;
- Vierling was mede-oprichter van stichting Reinwater en voorzitter van de Ecologische Beweging;

- de Ecologische beweging kokketeert zelf met fascistoïde gedachten, zoals een biologische verklaring van de maatschappij;
- Mellie Uydert, van wie zo'n miljoen boeken zijn verkocht en publiceerde in "Onkruid", heeft een hekel aan Amerikanen, Christenen, de decadentie van de westerse samenleving, ze vindt dat buitenlandse arbeiders en Surinamers uit Nederland teruggestuurd en de werkloze jongeren in arbeidsdienst voor de gemeenschap aan het werk moeten worden gezet, ze heeft nazi-sympathieën, ze gelooft dat het blanke ras beter is dan andere rassen, ze is tegen rasvermenging" (VK. 1/9/84);
- bij het verzet van de plaatselijke bevolking tegen het opslaan van kernafval in Velsen-Noord was een van de belangrijkste motivaties dat de waarde van het huis, waar men zo lang voor krom had gelegen, schrikbarend zou kelderen. Deze opsomming kan zo langer worden, voorbeelden zijn er te over.

Het optreden van Vierling wordt vaak afgedaan als infiltratiepoging in de milieubeweging. Bovenstaande voorbeelden duiden echter eerder op het tegendeel: Vierling is als exponent (van bepaalde delen) van de milieubeweging bij de Centruumpartij terecht gekomen. Bepaalde ideeën uit de milieubeweging, zoals kleinschaligheid, geen kernenergie of meer algemeen de noodzaak van milieubescherming en ecologie, vormen ook een onderdeel van de "Centrum-ideologie"- de Centruumpartij noemt zich niet voor niets een "groene partij". Dit betekent natuurlijk niet, dat milieubescherming automatisch slecht is, maar je moet wel op je hoede zijn. Ook in de milieubeweging lopen mensen rond, die misschien wel nu te zien zijn, maar in feite in een (geïdealiseerd) verleden leven en de wereld om hun heen daaraan willen aanpassen.

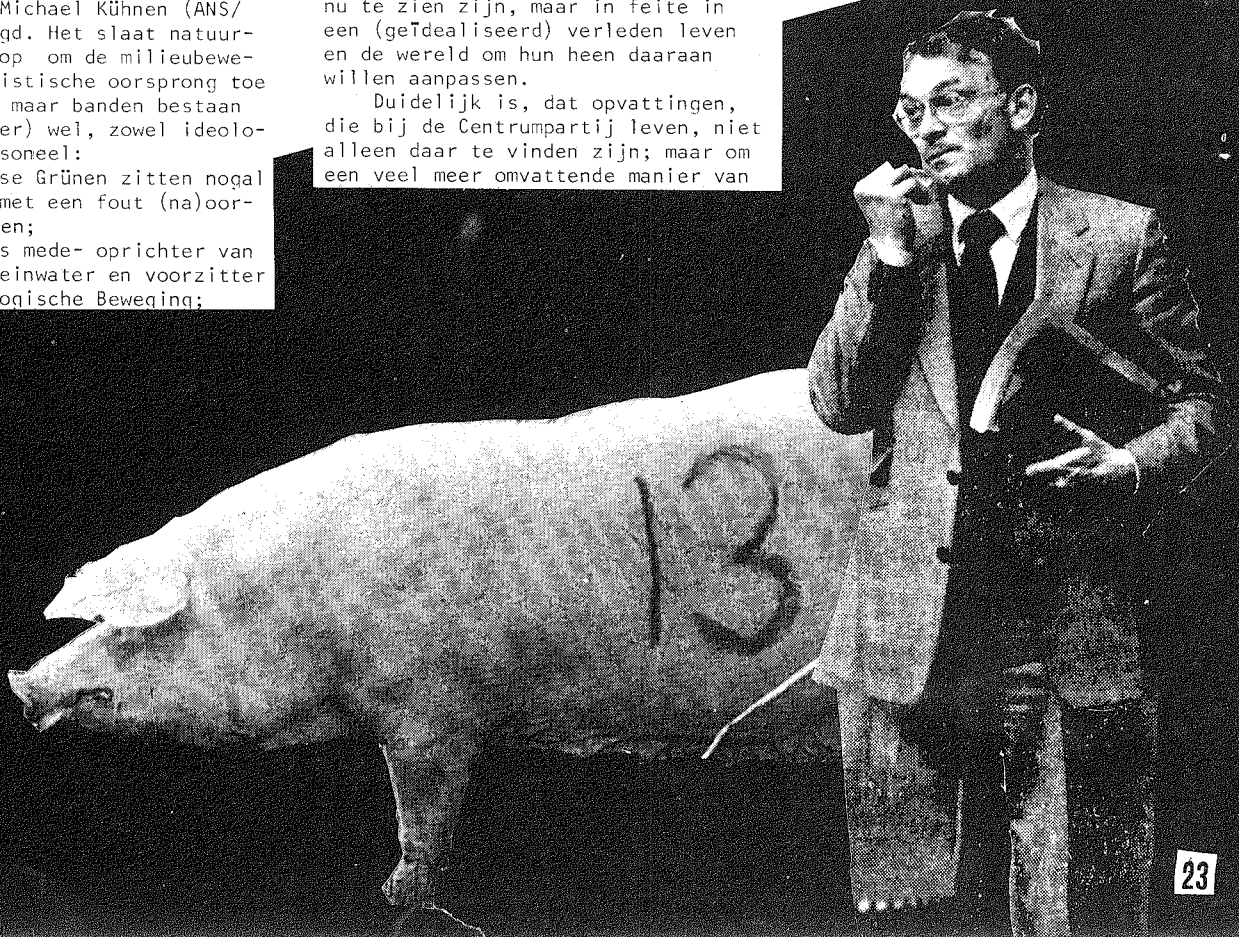
Duidelijk is, dat opvattingen, die bij de Centruumpartij leven, niet alleen daar te vinden zijn; maar om een veel meer omvattende manier van

denken/dromen; dat om de Centruumpartij en haar voedingsbodem de wereld uit te helpen niet alleen racisme moet verdwijnen, maar ook buiten al als eng geklassificeerde groepen goed opgelet moet worden op merkwaaardige gedachtenkronkels en daar wat tegen moet gebeuren.

Behalve dat het etiket "racistisch" bij de Centruumpartij tot gevolg heeft, dat bepaalde van haar opvattingen wegvallen, die in (de propaganda van) de Centruumpartij een niet te onderschatten rol spelen, worden ook de vooroordelen/discriminatie van een aantal mensen jegens "nikkers", "turke", "droppie's" en wat er nog meer rondloopt tot (schijn)biologische verschillen en de problemen, die men daarmee meent te moeten hebben.

Dit is veel te beperkt, want welliswaar vallen de uitingen van haat/afkeer tegen deze groepen het meest op (of krijgen door het roemrijke optreden van de man van zes miljoen zo'n veertig jaar geleden de meeste aandacht), het is zeker niet tot deze groepen beperkt; de lijst kan onbeperkt aangevuld worden met bv. "krakers", "punkers", "homo's", "kommunisten", "anarchisten", "junkies"... "moffen", "amerikanen", "kitten", "Bailen"...

Het gaat erom dat "om zelf zo gunstig mogelijk af te steken... andere groepen vaak negatieve waarden worden toegekend" (intermediair 37/1984). De angst voor het vreemde/vreemden, xenofobie draagt hier nog z'n steentje aan bij. Biologische afwijkingen zijn hierbij een bijzaak; alles draait om andere groepen en (sub)kulturele verschillen/afwijkingen- onbekend maakt onbemind/ wat de boer niet kent, dat eet-ie niet. En: boeren heb je overal.





# BAJESSTRIJD

vervolg van Zwarte 10

-III-

Men zal zich de publicitaire hoogstandjes uit die tijd nog wel herinneren. Giulio Salierna zet het nog eens duidelijk op een rijtje, wat de taken zijn, die altijd centraal moeten staan in de analyses van links: de fysiologie van de kapitalistische structuur verlangt, dat met iedere produktieve toename een toename van het nietproduktieve deel van de bevolking overeenkomt. Van hier breidt zich dan natuurlijk een marginalisering uit op maatschappelijk gebied; en dit weer voert tot het klasse-imperatief, zich vooral sterk te maken voor de emancipatie van het subproletariaat. Deze gedepriveerde massa zou haar momentele identiteit ontleenen aan het toenemende verzet tegen de heerschappij van het kapitaal; want het laat-kapitalisme brengt immers zijn eigen doodgravers voort. En de enige redding ligt voor die massa in die historische daad van vertwijfeling, die dan weer in revolutionaire heldhaftigheid zou moeten omslaan, zorgvuldig subjektief gevoed door wat de arbeiders klasse heeft aangevoelen om gebruik van te maken. En de uiteindelijke bevrijding van het subproletariaat kan niet eerder komen dan wanneer de arbeidersklasse de produktiestructuur verandert en in het sociale middelpunt de mens i.p.v. de waren stelt.

Emancipatie in twee delen dus, beide als zodanig verklaard door erkenning van de ondergeschiktheid, beide getekend door het later voortbestaan van politieke marginalisering ondanks de betrokkenheid in de revolutionaire emancipatie. Precies zo luidt de stelling van Irene Invernizzi; de betekenis van de gevangenis als "school van de revolutie" krijgt vorm in het verzet tegen instellingen, dat in werkelijkheid buiten de gevangenis plaatsvindt en dat geheel verschilt van de samenstelling van de gedetineerden; gebaseerd op andere maatschappelijke fenomenen, dan die de gedetineerden erkennen.

Van de kant van de militanten is het niet veel anders; hun uittalingen over de analyses en de strijd dienen ertoe, de totale instemming van de gevangenisvoorhoede op het buitenparlementaire en revolutionaire programma af te stemmen. Neem nou bijvoorbeeld "Lotta continua", waarvan gezegd wordt, dat ze in de fabrieken van Noord-Italië het historische middenkader, in de studentenwereld van Turijn de bestuurlijke macht en in de ontwortelde massa's van Zuid-Italië een groeiende invloed heeft. Deze organisatie kan aan de bajusstrijd slechts methoden en strategieën leveren, die echter in het geheel niet toepasbaar zijn, terwijl zij het gevangenisstelsel met zijn sociale achtergrond en zijn conflicten (wel) in het diagram van de beweging stelt, te weten: fabriekschoolbuurt. En zo gebeurt het dan, dat zij hen hun eigenheid ontnemt, die eerder in de buurt van de marginale arbeidsmarkt, van de industriële wisselvalligheid en de stedelijke extra-legaliteit moet worden gezocht dan bij de georganiseerde arbeidersklasse en de abstrakte bewoners van een niet nader gedefinieerde buurt. Voor "Lotta continua" geldt, dat wanneer de voorhoede uit de gevangenis eenmaal in vrijheid is gesteld, zij zich zal assimileren, zo gezegd. Opgenomen in het organische geheel, in de werkstructuur van de arbeidersstudenten-politiek, eerder dan dat zij zal gaan functioneren binnen de specifieke structuur van de marginaliteit.

De houding van het NAP in deze komt in het kort samengevat neer op het volgende: het "gevangenen-platvorm" ziet in de vorm van de gewapende propaganda het ontstaan van cellen; het onderscheidt in de strijd zowel twee subjektieve als twee objektieve niveaus; algehele opstand in de

vangingenissen en gewapende strijd van de cellen erbuiten aan de ene kant; en aan de andere kant strijd tegen de fascistische wetgeving, voor een demokratisering van de gevangenis en voor grote Hervorming. De twee niveaus sluiten respectievelijk aan het historisch gemiddelde van de gevangenenbeweging aan. Nieuw gegeven in de benaderingswijze van de cellen is vooral het belang van de gedetineerde als politiek subjekt, onafhankelijk van zijn afgezonderd bestaan. "In de gevangenis groeit het bewustzijn over dat, wat noch politiek noch historisch gegroeid is, iets dat anders is dan waarvoor het in de maatschappij, in het kapitalistisch proces staat..."

Maar een eerste politieke tussenbalans bewijst al, dat wanneer NAP-leden eenmaal in vrijheid zijn gesteld, zij zich niet kunnen oriënteren te midden van het sociale krachtenveld, waarnaar de gevangenis refereert; we hebben het hier over diegene, die als onbetrouwbaar worden bestempeld. In het sociale vlak echter stoppen de cellen ermee, met andere lagen van de maatschappij kontakten te leggen en hun eigen politieke programma op één lijn te brengen met die alternatieve revolutionaire golf, die in het ondoorzichtige netwerk van de proletarische autonome beweging zich breed maakt. En met de heftigheid van het gewapend verzet ten slotte klopt ook de formule van de NAP steeds minder, die aanvankelijk heel direkt doelen en strategische zwaartepunten bepaalde.

Het sterkste punt in de bajusstrijd wordt langzaam maar zeker de subjektiviteit van de gedetineerden in zijn gehele omvang, hun inzetbaarheid in het aantal subjekten, verbuikt in de strijd tegen de autoriteiten. En in de revolutionaire waardering, gericht op een geforceerd onder één noemer brengen van alle anti-institutionele krachten, zou dit moeten omvatten juist de niet



uitgedifferentieerde typen: kruidieven, struikrovers en zware jongens zouden gelijkmatig aanspreekbaar moeten zijn voor de betrokkenheid bij het revolutionaire proces, om weg te komen van de bijna vanzelfsprekende rol op de markt van illegaal werk en binnen de specifieke organisatie van het criminele werk.

-IV-

De gevangenshervorming van '75 ging niet verder dan de objektieve differentiatie die er al bestond. Zij voegde slechts een paar operationele aanbevelingen toe voor de handhaving van opstanden van gevangenen, die reeds sociaal gedifferentieerd zijn naar oorsprong en voorspelbaar gedrag, en die reeds enigszins politiek onder één noemer zijn gebracht wat betreft hun inzetbaarheid bij conflicten en de feiten, waarvoor ze werden vervolgd. Zeker, de geraffineerde splitsing van de gedetineerden onder elkaar geeft aan, tot welke extreme gevolgen de positivistische opvattingen kunnen leiden, maar zij voegt nauwelijks iets nieuws toe aan de verdeling, die reeds preciese vormen onder de gevangenen heeft aangenomen. Wat hiermee gezegd wordt, is dat de gevangenen volgzzaam worden gemaakt niet zozeer op grond van het nieuw ingevoerde normensysteem, maar gewoon gekonfronteerd worden met nieuwe technische en sociale modaliteiten die hen dwingen zich aan de normen te houden. Anderzijds zijn de "halstarrige" gevangenen genoodzaakt hun radicale houding tot uiting te brengen op een zeer precies gedefinieerde fysieke ruimte, waarvan echter al is aangetoond, dat ze maatschappelijk onbeperkt is.

Zo eindigt dus de hervorming met bij voorbaat aan te geven welke basusstrijd mogelijk is, die is verbonden met de belangen van specifieke onderdelen van de gevangenisbevolking, in een overzicht waarin geen verandering meer mogelijk is. Denk maar eens aan de strijd van de mensen in de buitendienst. Zij blijven instinktief de economische implikaties in verband met het gevangensysteem te benutten, terwijl ze daarmee wel het slachtoffer van een enorme vergissing worden; de vergissing namelijk die aan de eenvoudige werkzaamheden van interne reproductie van de instelling het exemplarisch karakter van het kapitalistische systeem van waarderealiserings toekent.

Daarin nu kan men een dubbele paradox ontdekken: de strijd tegen de uitbuiting in de gevangenis; die van nature generaliseerbaar is,

wordt als specifieke strijd gepresenteerd, die de differentiatie slechts verscherpt. En op de tweede plaats gaat men, terwijl men eist, dat het werk binnen de instelling aan regels wordt gebonden, in zekere zin rationaliseren en het totale functioneren van de instelling bekritisieren. Natuurlijk nemen de arbeiders in de gevangenis op het overleg als eis mee de afschaffing van de speciale afdelingen; maar dit komt in de context waarin ze geformuleerd wordt louter als solidariteits over en als ideologische tegenprestatie om een typisch sektorale strijd eruit te lichten. Een soortgelijk voorbeeld zien we bij de sektor "niet-geïntegreerde gevangenen"; daar wordt de absolute weigering van het bestraffingssysteem in een enerzijds uniek en anderzijds absoluut gegeven vertaald: uitbraak als anti-institutionele strijd bij uitstek! Met dit gegeven, dat eveneens voortkomt uit de sektorale voorwaarden, wordt geprobeerd de konfliktsituatie onder de gehele gevangenisbevolking aan het daglicht te brengen als algemeen gegeven, waarbij uiteindelijk alleen het subjektieve feit wordt gebruikt. En de exclusieve keuze, die aan dit feiten grondslag ligt, aksentueert op bijzonder duidelijke wijze de organisatorische wendingen van de basusstrijd, waarbij de inhoud bepaald wordt afhankelijk van vormen, dus van de technische instrumentalisatie en van het militair potentieel. Met andere woorden: de basusstrijd verschaft de gedetineerden een politiek programma en een algemeen organisatorisch initiatief, dat ook zonder dat het al tot een dagelijks minisculu konflikt is uitgroeid, perspektief biedt op opeenvolgende stadia van politieke groei. Wanneer de strijd van de gevangenis-arbeiders een nogal "slordige" intuïtie over de produktieve aspecten van de gevangenis laat doorblikken, betreft dit uit sluitend de institutionele aspecten van deze strijd. In beide gevallen wordt onbewust de traditionele scheiding tussen gedetineerden onder elkaar bezegeld.

-V-

De konklusie die hieruit getrokken kan worden, is dat de basusstrijd van de afgelopen jaren op de twee hierboven vermelde sporen is verlopen en dat ze zelden in een om zo maar te zeggen "konfliktueuze synthese" is opgeheven.

Het huidige gevangensysteem anderzijds presenteert zichzelf als synthese van bestraffing en heropvoeding, wanneer we twee essentiële aspecten in beschouwing nemen. Noemen we ze maar de produktieve en de institutionele funktie. Voor wat de eerste funktie betreft, hebben we het niet over de materiële produktie, die binnen de gevangenisinstelling verricht wordt en wel met name het onderbetaalde werk, dat met geweld wordt opgedrongen aan opgesloten arbeidskrachten. Bedoeld wordt echter de funktie van het verband dat er bestaat tussen opsluiting en marginale arbeidskracht erbuiten, ingezet voor tijdelijk en onderbetaald werk, precies het arbeidsbereik, waarvoor de detentie de kleine wetsovertreders en de zogeheten nieuwe armen indirect wil klaarstellen. De "produktieve" funktie van de gevangenis schijnt daarmee buiten de gevangenis muren te zijn verlegd. Met de institutionele funktie wordt bedoeld de afschrikwekkende opsluiting, de inproduktieve uitsluiting, de bestraffing als doel op zich, alle aspecten van bestraffing en in bewaring stelling ontdaan van iedere mogelijkheid tot aanpassing en resocialisatie van de gevangenen.

Welnu, sinds de hervorming heeft de gevangenis nauwelijks konflikten van die aard uitgelokt, dat men op het ogenblik van een aanval op deze twee funkties zou kunnen spreken. En dat is mijns inziens een allereerste voorwaarde om ook de meer recente strijd op zijn waarde te kunnen schatten, een strijd die in het kader van het boven vermelde, met grote nauwlettendheid gevolgt moet worden.





# PARIJSE KOMMUNE 1871

Parijs was in de jaren '60 het belangrijkste centrum van de Eerste Internationale, ondanks het feit dat deze organisatie hier verboden was. Naast de Internationale wemelde het in Parijs van allerlei linkse en radicale klupjes. De meesten ervan waren niet uitgesproken socialistisch en de leiding ervan was veelal in handen van intelektuelen. Vaak was er alleen maar sprake van verzet tegen het bewind van Napoleon III zonder dat er vastomlijnde plannen bestonden van wat men na de omverwerping van dat bewind wilde. Nog altijd was in Parijs de revolutionaire traditie van 1789 en 1848 aanwezig.

De ontwikkeling van deze organisaties werd verstoord door het uitbreken van de Frans-Duitse oorlog van 1870/1871, die door Frankrijk werd verloren.

De Duitsers hadden in de vredesvoorwaarden bedongen dat op 1 maart 30.000 Duitse soldaten met groot vertoon over de boulevards van Parijs zouden marcheren. Zes maanden eerder nog, in juli 1870 was het Franse leger de oorlog ingegaan met de optimistische leus "Op naar Berlijn". Het leger kwam van een koude kermis thuis. De ene mislukking had zich op de andere gestapeld en uiteindelijk was keizer Lodewijk Napoleon bij Sedan gevangen genomen en was Parijs na een beleg van 135 dagen aan de Duitsers overgeleverd.

Vele Parijzenaars voelden zich verraden. Tevens waren zij bang dat Lodewijk Napoleon met behulp van de Duitsers weer op de keizerstroon zou terugkeren. Dat zou de doodsteek betekenen voor de republiek, die zij na de nederlaag bij Sedan hadden uitgeroepen.

In 1871 vonden er in Frankrijk verkiezingen plaats, die een ongehoorlijk reaktionair parlement opleverden. Dit parlement weerspiegelde op geen enkele manier de politieke verhoudingen zoals die in Parijs bestonden. De eerste daden van de nieuwe regering, die voornamelijk bestond uit reaktionaire monarchisten, voorspelden ook al niet veel goeds. Zij hadden in de ogen van de Parijzenaars heel Elzas en een groot deel van Lotharingen aan de Duitsers uitgeleverd en zich de verplichting op de hals gehaald een schadeloosstelling van 5 miljard francs te betalen.

Een nieuwe wet bepaalde dat de betaling van de schulden, die voor de duur van de oorlog was uitgesteld, binnen achtenveertig uur moest plaatsvinden. Huisbazen kregen het recht om alle achterstallige huur direkt op te eisen.

Door deze wet belandden de kantoorbiedenden, handwerklieden en lagere ambtenaren in dezelfde

positie als het proletariaat, dat zij tot dan toe hadden gewantrouwd en veracht. Al deze grieven ontlaadden zich op 2 februari in een massademonstratie. Van zonsopgang tot zonsondergang trokken 300.000 Parijzenaars met zwarte vlaggen door de stad. Eenheden van de Nationale Garde haalden uit verschillende artillerieparken in totaal 200 kanonnen weg, die zij naar Montmartre brachten.

De Nationale Garde was de burgermilitie van Parijs, die tijdens het beleg enorm was uitgebreid, ook met grote eenheden rekruten uit de armste bevolkingslagen. Deze eenheden waren de afgelopen maanden geradikaliseerd tot "rode bataljons" en hadden zich gegroepeerd onder een uitvoerend orgaan dat zich het centrale comité van de Nationale Garde noemde. Dit comité had langzamerhand een enorme macht gekregen, meer nog dan de officiële bevelhebbers van de Garde. De regering besloot in te grijpen, voordat haar eigen creatie zich tegen haar zou keren. Het regeringsleger was overeenkomstig het vredesverdrag gereduceerd tot 20.000 man, terwijl in Parijs 400.000 gewapende Nationale Gardisten rondliepen, waaronder vele potentiële opstandelingen, die nu ook nog beschikten over 200 stukken geschut.

Na een mislukte poging anderhalve week later om de kanonnen terug te halen, liet premier Adolphe (!) Thiers op 18 maart 18.000 man geregelde troepen en politieagenten in aktie komen. De hoofdmacht, bestaande uit twee brigades onder leiding van generaal Lecomte bereikte vroeg in de morgen Montmartre. De wijk was nog in diepe slaap gehuld. De troepen overmeesterden de wachtpost in de Rue des Rosiers en omstreeks vier uur hadden ze zonder bloed te vergieten beslag gelegd op de kanonnen.

Zij ontdekten nu echter, dat ze vergeten waren de paarden mee te nemen, die nodig waren om de buit weg te slepen. Intussen waren de bewoners van Montmartre gewekt. Een verontwaardigde menigte dromde rond de troepen en tegen acht uur had zij de soldaten vrijwel overspoeld. Sommigen van hen lieten zich ompraten en sloten zich bij het volk aan. Toen generaal Lecomte weigerde om een gewonde Nationale Gardist naar het ziekenhuis te laten gaan, keerde de woede zich tegen hem. Hij werd van zijn paard getrokken, bespot en geslagen. De verhitte menigte sleepte hem naar een post van de Nationale Garde in de Rue des Rosiers. Daar werd hij doodgeschoten samen met generaal Cle-

ment Thomas, een voormalig bevelhebber die zich bij de socialisten gehaat had gemaakt.

Regeringsleider Thiers besefte dat zijn opzet was mislukt en omdat hij op dat moment op de loyaliteit van nog slechts 6000 Nationaal Gardisten kon rekenen, vond hij het verstandiger om zich met zijn ministers uit Parijs terug te trekken. Toen die middag een groepje vijandige Gardisten verscheen voor het Hôtel de Ville, waar de regering zetelde, ontsnapte Thiers via een verborgen trap en reisde met een eskorte naar Versailles.

Het plotseling vertrek van de regering zette het Centrale Comité van de Nationale Garde voor het blok. Zowel het Comité als de linkse leiders van Parijs waren volledig verrast door de gebeurtenissen en door het ontstane machtsvacuüm. Terwijl zij aarzelden, verzamelde Paul Antoine Brunel, een voormalig officier van de Nationale Garde, enkele eenheden van de Garde en veroverde in een kort vuurgevecht het Hôtel de Ville op de achtergebleven bewakers. Onder stormachtig applaus werd de rode vlag ontvouwen op de klokketoren van het gebouw. Het bezette gebouw werd de dagen daarop het toneel van verhitte discussies tussen verschillende stromingen revolutionairen. Brunel stelde voor naar Versailles te marcheren en de regering Thiers te arresteren. Men vond dat Parijs autonoom moest worden en dat er verkiezingen gehouden moesten worden.

De gemeenteraad werd vervolgens "algemeen" kiesrecht voor mannen gekozen. In deze gemeenteraad (de kommune) hadden de verschillende linkse groepen een meerderheid. De Eerste Internationale speelde er verhoudingsgewijs een ondergeschikt rol in: 17 van de 92 leden van de Kommune behoorden tot de Internationale. Alle Kommuneleden waren direkt afzetbaar. Dit gold ook voor ambtenaren, onderwijskrachten, rechters en anderen die openbare functies vervulden. Allen kregen een arbeidersloon uitbetaald. De arbeiders/sters werden bewapend om zelf orde te handhaven.

De Kommune was geen parlement met alleen maar wetgevende bevoegdheden: het was de wetgevende en uitvoerende macht tegelijk. Er werden enkele democratische hervormingen doorgevoerd, scheiding van kerk en staat, maximumhuren, verbod op nacht arbeid, omvorming van bedrijven die door de eigenaars waren ver-



laten tot kooperaties, enz.. Van grote betekenis was dat aange- toond werd, dat de arbeiders- klasse in staat was essentiële publieke voorzieningen in stand te houden en te beheren.

Vrouwen speelden in de Kom- mune een belangrijke rol. Zij stelden opvoedings- en onderwijs- programma's op voor de opgroei- ende jeugd en voor de vrouwen, die niet aan onderwijs toegekomen waren. Zij hielden zich bezig met de scheiding van kerk en staat en onder hun aandrang werd het huwelijk als instituut opgeheven. Vaak kwamen de vrou- wen bijeen in vrouwenklups, die geweldig weerstand opriepen om- dat ze gezien werden als zowel een komplot tegen de bezittende klasse als tenen het mannelijk gezag.

## BOULOGNE

De nieuwe gemeenteraad vesti- tde zich in het Hôtel de Ville. De vele groeperingen binnen de Kommune en het gebrek aan o- vereenstemming veroorzaakte di- rekt al moeilijkheden, die het nemen van noodzakelijke beslis- singen onmogelijk maakte. De Kommune nam geen initiatief om de regering in Versailles voor- goed uit te schakelen, vooral uit angst dat de Duitsers dan ingrijpen. Die zouden immers niet graag zien dat een regering waarvan zij een vrede en een ko- lossale schadeloosstelling had- den afgedwongen, zou worden ver- vangen" door voorstanders van een "oorlog tot het uiterste". Ook verzuimde de Kommune de Na- tionale Bank te bezetten. Hier- mee gaf zij een uitstekend presi- demiddel uit handen en bleef de regering verzekerd van een konstante stroom geldmiddelen die vanuit Parijs naar Versail- les werden gesmokkeld. Dertien dagen gingen voorbij zonder dat de Kommune maatregelen nam om haar positie veilig te stellen.

Eerste minister Thiers had zijn tijd goed benut. In heel Frankrijk had hij een troepen- macht van 60.000 man bijeen ge- schraapt. Hiermee lanceerde hij op 2 april een aanval op Courbe- voie ten noordwesten van het Bois de Boulogne. De Nationale Garde daar raakte in paniek en vluchtte over de Seine naar de Parijse voorstad Neuilly. Dit incident wekte grote beroering bij de Kommunards. Zij beschul- digden de regering ervan een burgeroorlog te zijn begonnen en besloten tot een tegenaanval. De volgende dag stak een onge- oorde massa Nationaal Gardis- ten bij Neuilly de Seine over. Zij werden getraakteerd op het granaatvuur uit de kanonnen van het fort Mont-Valerien, dat zij na hun machtsovername verzuimd hadden te bezetten. De ongere- gelde troepen van de Garde wer-

den uiteengeslagen, een deel zocht zijn toevlucht achter de Seine. Enkele vooraanstaande Kommunards vielen in handen van de tegeringstroepen en werden ter plekke geëkseuteerd.

De Kommunards besloten het kwaad met kwaad te zullen ver- gelden. Zij vaardigden de wet op de gijzelaars uit. Deze wet hield in dat een ieder die schul- dig werd bevonden aan heulen met Versailles, gevangens werd gezet. Voor iedere krijgsgevan- gene gemaakte Kummard die de regering ekseuteerde, zouden drie gijzelaars terecht worden gesteld.

Het mislukken van de tocht tegen Versailles had ook zijn uitwerking op de interne verhou- dingen binnen de Kommune. Er vonden zuiveringen plaats, waar- bij Kommunards wegens grove na- latigheid of roekeloosheid ont- slag kregen of in de gevangenis verdwenen. De nieuwe militaire kommandant, Gustave Paul Cluse- ret, liet de Nationale Garde van nu af aan een louter defen- siefte positie innemen achter de forten en wallen die de Duitsers zoveel maanden buiten de stad hadden gehouden. Daarmee begon binnen drie maanden tijd een tweede belegering van Parijs. De troepen van Thiers bleven met een vernietigd artillerie- vuur druk uitoefenen op Neuilly. De Nationale Garde leed zware verliezen. Naarmate Thiers de beschikking kreeg over meer kan- nonnen en munitie, verspreidde het belegeringsvuur zich ook o- ver andere voorsteden in het westen van Parijs. De Kommune werd steeds verder in de tang genomen, maar ging desondanks door met de sociale hervormingen.

Zij bande het gokken uit, sloot de pandjeshuizen en maakte een begin met de bestrijding van prostitutie. Zij verbood Parij- zenaars ergens anders dan in de openbare toiletten te urineren. Zij schafte de boetes voor arbeiders af en onttrok het onder- wijs aan de invloed van de kerk.

Het zou de Kommune niet wor- den gegund verder te werken aan haar projekt. Op 8 mei verloor zij het belangrijkste fort Issy; de belegeringsloopgraven in het Bois de Boulogne rukten steeds verder op. Terwijl op zondag 21 mei 1500 musici in de Tuilerieën een konsert gaven om geld in te zamelen voor de gewonden, stroomden de Versailles troepen door de Point du Jour-poort de stad binnen. Een regeringsgezin- de ingenieur, Ducatel genaamd, had op zijn middagwandeling ge- zien dat er geen bewakers bij

de poort stonden en had met een witte vlag de belegeraars daar- op attent gemaakt. De Nationale Garde had geen schijn van kans tegen de 70.000 man regeringstroepen die nu over de stad uit- zwermden. De Kommune ging over tot de barrikadenstrijd. In Ver- sailles verklaarde Thiers opge- togen: "De zaak van recht en orde, van menselijkheid en be- schaving heeft gezegenvierd... De vergelding zal volledig zijn! En de vergelding was volledig. Van de Kommunards die bij straat- gevechten in handen van de rege- ringstroepen vielen, werden wil- lekeurig groepjes bijgedreven en doodgeschoten. De Nationale Garde beantwoorde dit optreden met het fuseren van gijze- laars. Op 28 mei viel het laat- ste bolwerk van de Kommune: de begraafplaats Père Lachaise. Tweehonderd Nationale Gardisten vochten zich daar dood boven de graven van beroemde Franse dichters, schilders en musici. In de daaropvolgende weken kwam het zwijn Thiers zijn belofte verder na: in totaal 20.000 Pa- rijzenaars werden vermoord.

De Kommune was in bloed ge- smoord, maar ze bleef een belang- rijke inspiratiebron voor de re- volutionaire beweging.

Twee dagen na de overwinning van de regering Thiers voltooide Karl Marx zijn boek "De bur- geroorlog in Frankrijk". Op 12 april schreef Marx aan Kugel- mann (Ludwig 1830- 1902, Duitse socialist, vriend van Marx, werkte mee aan het uitgeven en verspreiden van het "Kapitaal" in Duitsland): "Wanneer je het laatste hoofdstuk van mijn "Acht- tiende Brumaire" naziet, dan zul je mijn opmerking vinden, dat ik als eerstvolgende poging voor een Franse revolutie ver- wacht, dat niet meer als vroeger zal worden getracht de buro- kraties- militaire machinerie van de ene hand in de andere o- ver te dragen, maar deze te breken. Dit is de eerste voor- waarde voor een werkelijke volksrevolutie op het Europese kontinent. Dit is ook de poging van onze heldhaftige kamraden in Parijs". De Kommunards hadden in het begin de grote fout ge- maakt niet naar Versailles op te trekken en de Nationale Bank te bezetten. De bank in handen van de Kommune zou meer betekend hebben dan tienduizend gijze- laars.

Ook Bakoenin en Kropotkin werden geïnspireerd door de Pa- rijse Kommune. Echter voordat we hier dieper op ingaan, willen we eerst van meer vertellen over

de nieuwste uitgave van het Kronstadt Kollektief Boskoop, n.l. "De Kommune van Parijs". Dit boekje bestaat uit twee stukken, een van Michael Bakoe-

nin en een van Peter Kropotkin. De naam Kronstadt Kollektief is gekozen naar aanleiding van de rol die de mariniers van de basis geprezen door de bolsjewist Trotski als "helden van de revolutie", vier jaar later, in 1921 werden zijn verguisd door dezelfde Trotski. De matrozen van Kronstadt hebben, totdat zij op verraderlijke wijze werden vermoord door de bolsjewisten, de socialistische revolutie hoog in het vaandel gedragen en ervoor gestreden. Zij hebben de revolutie verdedigd tegen de reaktionaire putch van Kornilov, tegen de witte kontra-revolutie en later tegen de centralistische eenpartijdiktatuur van de bolsjewieken. Naar deze liberair-socialisten wensen wij ons te noemen.

Waarom deze uitgave en deze uitgeverij? De uitgeverij is rechtstreeks voortgekomen uit de linkse boekwinkel "De vijfde Kolonne" in Boskoop. Wij willen zo onze bijdrage leveren aan de linkse beweging en proberen een tegenwicht te bieden tegen de steeds meer verrechtsende media. Om dat te bereiken zullen wij historische uitgaven en meer actuele uitgaven (Toni, Negri, Krisis van de Staat) publiceren.

Waarom de Kommune van Parijs? Wij vinden het belangrijk, dat men informatie opdoet over de historie van links en omdat de Kommune van Parijs de eerste opstand was met een socialistisch karakter.

Nu naar het boekje zelf. Het artikel van Bakoënin begint met de proklamatie van de revolutionaire federatie van de communes. Deze oproep bestaat uit o.a. het afschaffen van de staat, het instellen van volksrechtbanken, het kwijtschelden van de schulden, het vervangen van de gemeentebesturen door communes enz.. Daarna gaat hij over tot het bespreken van de Parijse Kommune en de staatsopvatting. In dit stuk schrijft hij over tot het bespreken van de Parijse Kommune en de staatsopvatting. In dit stuk schrijft hij over vrijheid onafhankelijkheid van de staat. "Niet de formele door de staat opgedrongen, afgestemde en gereguleerde vrijheid" maar de "vrijheid door solidariteit". Hij vindt dat de gelijkheid nebaseerd moet zijn op de spontane organisatie van de arbeid en op het gemeenschappelijk bezit van de producerende associaties. Deze moeten vrij georganiseerd zijn in federaties, echter niet door een bovenstaand en bevoogdende staat. Aan de hand van dit punt gaat Bakoënin in op het verschil tussen de revolutionaire kommunisten. Hij noemt zichzelf een aanhanger van de Kommune omdat zij "een dappere en uitgesproken ontkenning van de staat, het kapitaal en de kerk. De politieke samen-

stelling van de Kommune wordt behandeld. Bakoënin gaat tamelijk diep in op de theologie en de metafysika. Vooral de kerk wordt flink op de korrel genomen. "Maakt de kerk van het levende geen kadaver, brengt zij niet de ondergang van de vrijheid, predikt zij geen eeuwige slavernij van de massa's ten behoeve van tirannen en uitbuiters? Probeert deze onverzoenlijke kerk niet het rijk van de duisternis, van de onwetendheid, van de ellende en van het verraad te vereeuwigen?"

Het artikel van Peter Kropotkin gaat na een inleiding over de gebeurtenissen in Parijs 1871 in op het verschil tussen aanhangers van de volksstaat en de anarchisten. Ook de gruwelijke slachting van het Parijse volk wordt beschreven. "Men zal de gewonden uit het lazaret halen en ze voor jullie ogen met hun

bajonetten in stukken hakken en met hun geweerkolven in stukken beuken.... jullie moeten sterven". Kropotkin analyseert de gemaakte fouten van de Kommune en haar successen en besluit met een citaat van proletariërs: "Wij willen zelf de zaken ter hand nemen, zonder op de bevelen van een regering te hoeven wachten en we zullen over diegenen heenlopen die zich tegenover ons als geestelijken, kapitalisten en regeringslieden willen doen gelden".

"Kommune van Parijs"- is te bestellen door overmaking van f5,50 + f2,30 portokosten op giro 4336953 van het Kronstadt Kollektief, postbus 141, Boskoop. Natuurlijk ook te koop in de linkse boekhandel.

De mensen van het Kollektief





Iedere bewoner van Leiden, en in het bijzonder de uitkeringsgerechtigde, wordt hierbij opgeroepen mee te helpen bij de opsporing en identifikatie van de volgende drie personen.

Zij legitimeren zich bij de mensen die zij als prooi hebben uitgezocht met neppasjes op de naam:

van Onzen: "U bent toch een van de onzen, niet dan?",

Been: "U kunt dan wel weigeren, maar u krijgt geen been aan de grond",

van de Zon: "Schijnt het zonnetje bij uw vriend ook zo lekker?".

De drie personen worden gezocht in verband met de volgende strafbare feiten:

# W A N T E D

-opbouw van illegaal informatiesysteem. Zij bedienen zich van anonieme tips, die bij de GSD regelmatig binnenkomen en die door de GSD zelf niet (mogen) worden gebruikt. Hierdoor worden mensen aangemoedigd met deze verklikkerij door te gaan en de overheid voor hun wagentje van persoonlijke rancunes te spannen.

-machtsmisbruik: zij zoeken meestal op eigen houtje hun slachtoffer uit, ofschoon zij daartoe niet bevoegd zijn, en laten zich graag door jan-  
agent met de pet begeleiden. Zo overvallen zij letterlijk nietsvermoedende uitkeringstrekkers en maken proces-verbaal op, zonder daartoe bevoegd te zijn.

-intimidatie: door zich voor te doen als rechercheurs eisen zij inlichtingen en toegang tot de woning. Bij weerstand dreigen ze met proces wegens fraude en stopzetting van de uitkering. Dit terwijl zij over deze zaken in het geheel niet beslissen kunnen.

-huisvredebreuk: wanneer de prooi van deze illegale handelaren en nep-rechercheurs niet toegeeft en achterdochtig blijft, hebben ze meestal al een poot tussen de deur, duwen zich zelf de gang in en staan, voordat de bewoner iets kan zeggen, al midden in de huis- en/of slaapkamer om te snuffelen.

-misleiding van het slachtoffer: door hun dreigende kreten en misleidende en verdachtmakende vragen dwingen zij hun slachtoffer tot leugens, die hemzelf belasten. Ook proberen zij de persoon een handtekening te laten zetten onder iets dat proces-verbaal zou heten.

-misleiding van verantwoordelijk en bevoegd ambtenaar: Zij geven hun illegaal vergaarde informatie door, bij voorkeur aan een tijdelijk plaatsvervanger van de maatschappelijk werker van de betroffene persoon. Deze plaatsvervanger behandelt de zaak als was het een opdracht. Hiermee wordt ook het beleid en de loyaliteit van de ambtenaar op een geniepige manier onderzocht.

Deze drie personen dienen voor de rechter te verschijnen!  
Ieder die over deze typen inlichtingen kan verschaffen wordt verzocht dit te sturen naar het redactie-adres.

Ook kunnen zij hun verhaal kwijt op donderdag 8 november, 20.00 uur mierenest - morsweg 52, Leiden LWK-BVM informatieavond

preis: Nobel Dynamiet



# FRAGMENTEN UIT BRIEVEN UIT DE GEVANGENIS

## JOHN VAN JOHN VAN WOENSDRECHT.

"In het kort ben ik een ex-inlichtingen agent die tien jaar geleden is ontslagen en zo af en toe nog klusjes doet waarbij geïnfiltrerd wordt (dat is mijn specialiteit), de ene keer op mijn eigen verzoek, als ik geld nodig hebt, de andere keer door orders van iemand hogerop".

"Ik gaf mezelf aan bij de politie, zodat ik op een openbare rechtzitting de mensen zou kunnen vertellen over de vuile truukjes van de regering, maar ze staan me dit niet toe en zeggen dat ik naar België moet om berecht te worden. Op dit moment vecht ik die uitzetting aan.

Afgelopen week heb ik getuigenis afgelegd voor een rechtbank in Den Haag ten behoeve van het VAK (vredesaktiekamp), dat juridische stappen onderneemt tegen de Staat. Het was na dit verhoor dat ik instortte en naar het (gevangenis) ziekenhuis werd gebracht. Ik was sinds een paar weken in hongersstaking, omdat ik ontdekte dat mijn brieven werden gekopieërd. Iemand maakte de vergissing dattie zelf het origineel hield en mij het kopie stuurde. In het ziekenhuis werd mij verteld dat als ik niet zou eten, ze me met geweld zouden voeden, dus ging ik weer eten".

"Ik zit nu in de gevangenis sinds 9 juni, meer dan 130 dagen, het is normaal voor een crimineel dat hij, wettelijk, wordt berecht binnen 106 dagen na de arrestatie. Maar ik ben niet beschuldigd van een strafbaar feit, ik wordt alleen gezocht voor verhoor in België en daarom heb ik niet de rechten die een crimineel heeft. Ik kan voor onbepaalde tijd worden

vastgehouden.

In feite ben ik nisteren voor het terecht gebracht zodat mijn gevangenhouding met 30 dagen kon worden verlengd. Deze keer weigerde ik echter het spelletje mee te spelen. Ik gaf de rechtbanken geschreven verklaring en liep toen weg. Ik zend een kopie van die verklaring naar het Tilburg Persburo, Korvelseweg 57, 5025 JB Tilburg. Tel 073-365500. Als je contact met ze opneemt kan je misschien een kopie van de verklaring krijgen".

"Ik kan begrijpen dat de mensen me niet vertrouwen, het is alleen maar natuurlijk dat ze zo doen. Hoewel, ze zouden zich kunnen realiseren dat ik niet naar Nederland had hoeven terugkomen en me aanveven bij de politie. Ik had aan niemand bekend hoeven maken waarmee ik bezig was. Ik had gewoon kunnen verdwijnen en niemand zou iets van mijn activiteiten geweten hebben. Het is omdat ik geloof dat wat ik deed feitelijk verkeerd was, dat ik ben teruggekomen. Het is omdat ik geloof dat de mensen het recht hebben om te weten van mijn activiteiten, dat ik hier in de gevangenis zit".

"Ik weiger werk om twee redenen: ik wil geen bijdrane leveren aan het gevangenisstelsel door er geld voor te verdienen en ik heb tijd nodig voor mijn schrijven. Daardoor verdien ik geen geld en je bijdrage voor postzegels is daarom welkom".

"Je vroeg of ik hulp nodig heb; jazer, Publieke steun, postzels, geld voor de telefoon etc. engelse literatuur, bezoek, brieven. Spijt van je vraag?".

truukjes van de regering".

Maar waarom heeft-ie dat dan nog niet gedaan?? Noch bij z'n 'bekenentis', noch bij de vele interviews die hij daarna aan nederlandse bladen gaf, noch bij het voorlopig getuigenverhoor dat hij moest ondergaan in het kader van het proces dat het VAK tegen de Staat heeft aangespannen, heeft-ie informatie gegeven waar we wat aan hebben. Hij moet gewoon verschrikkelijk veel weten over inlichtingendiensten, met name over de activiteiten van US-inlichtingendiensten in West-Europa en de verbanden tussen de verschillende lokale (= nationale) diensten.

Maar hij houdt z'n mond erover, hij zegt dat-ie met informatie op de proppen zal komen, maar hij doet het (tot nu toe in ieder geval) niet. In tenminste één persoonlijk gesprek verklaarde hij die handelwijze vanuit z'n angst om door z'n vroegere(?) kollega's tepakken genomen, vermoord te worden. Maar die kollega's hebben meer redenen om hem om zeep te helpen zolang hij z'n mond houdt (en is wat-ie beweert te zijn, een overloper), dan wanneer hij eenmaal gepraat heeft. Zolang Gardiner zwijgt dient een moord op hem een heel duidelijk en zwaarwegend belang, nl. het bewaren van de geheimen van de inlichtingendiensten. Als hij eenmaal gepraat heeft zou een moord alleen als wraakoefening en afschrikwekkend voorbeeld dienen.

Bovendien 'vergeet' Gardiner konsekwent te vertellen dat-ie al voor z'n 'bekenentis' ervan verdacht werd een infiltrant te zijn. In het VAK was al besloten hem d'ruit te gooien, maar een paar uur voordat dat ook daadwerkelijk zou gaan gebeuren, kwam hij met z'n 'bekenentis'. Dat plaatst z'n verhaal in deze Zwarte wel in een iets ander licht. In ieder geval zou na een plotselinge verdwijning voor iedereen wel vaststaan dat-ie inderdaad een infiltrant/provokateur was, zo sterk waren de verdinkingen.

En het is een feit dat door zijn 'bekenentis' en de daaropvolgende gebeurtenissen (voorzover die via de media naar buiten kwamen) heel veel aktievoerder\*s in verwarring, in verlammeende verwarring zijn gebracht. Met name de oncontroleerbare en deels elkaar tegensprekende berichten van ná z'n vertrek hebben op veel mensen een verlammeende werking gehad. Het is niet ondenkbaar dat dit effect vantevoren nauwkeurig is ingeschat en er doelbewust naar toe is gewerkt

Tenslotte: ik weet absoluut niet of John Gardiner de waarheid spreekt of niet. Ik weet alleen dat alles, maar dan ook alles wat tot nu toe over hem bedacht is, waar kan zijn. En ik weet dat ik 'm niet als 'een van ons' zal beschouwen voordat bewezen is dat-ie dat inderdaad is. Dat kan misschien doordat John gaat praten of zeker doordat hij vermoord wordt.

Ik hoop dat-ie gaat praten.

## naschrift van een lay-outer

Ik vind dat 'de Zwarte' niet zo maar fragmenten uit brieven van John Gardiner kan publiceren; dat zou Gardiner in de ogen van de lezer\*s betrouwbaar of geloofwaardig kunnen maken, en dat is-ie voor mij absoluut niet. Vandaar dit naschrift.

John's verhaal over z'n infiltratie in het vredesaktiekamp en de basisroepenbeweging, zowel als z'n verhaal over de redenen voor z'n 'bekenentis' zijn in grote lijnen nog hetzelfde als pakweg een half jaar geleden. Volgens die verhalen kreeg hij in de BRD opdracht om in de nederlandse vredesbeweging te infiltreren, met name in het 'radikale deel' daarvan. Dat deed hij, hij woonde vier maanden op het VAK. In die tijd bedacht hij akties, liet een aantal daarvan uitlekken, spoorde mensen aan tot gewelddadige akties en gaf de namen van iedereen met wie hij in contact kwam door aan de BVD (wat voor

konsekwenties dat kan hebben bewees de Operatie Mammoet in België: op zoek naar de bommenlegger\*s van de CCC deed de smeris o.a. huiszoekingen bij twee Leuvense anti-mili's, die destijds, van geen kwaad bewust, onderdak verleenden aan Gardiner. Die wees hen later aan als medeplichtig aan zijn diefstal van granaten in Florennes.).

Maar, zo gaat G's verhaal verder, door z'n dagelijkse (innige) contact met aktievoerder\*s ging hij zóveel van ze houden dat-ie genoeg kreeg van z'n verraderswerk en er de brui aan gaf. Let wel: dat gebeurde nadat hij 23 jaar lang inlichtingenwerk had gedaan.

Nu voert-ie z'n 'bekenentis' en het feit dat-ie zich bij de nederlandse politie gemeld heeft aan als bewijs dat-ie de waarheid spreekt. Hij heeft naar z'n zeggen onze kant gekozen en wil wel een boekje opendoen over de 'vuile



# KORZO

## 'HET ENIGE MARGE THEATER

### IN DEN HAAG

#### WAAR NOG REK IN ZIT'?!'

Een uurtje geleden hebben we de laatste resten van de woorden 'Corso Korzo' van de voorkant gehaald. Van buiten toont het gebouw echter nog steeds niet zo. Binnen klust de klussenroep gestadig door met de weinige sloopmiddelen die er zijn. Eindelijk de hoognodige kachel in de foyer, bankjes, hier en daar weer een lik verf, want we gaan zondag open.....

9 November is het pand één jaar 'in gebruik'. Nog steeds de zelfde groep mensen, die nu bijna een stichting is, vergadert bijna wekelijks in de wat koude blauw/witte voorhal in de Prinsestraat. Af en toe loopt er eens iemand binnen die vertwijfeld vraagt welke kommunistische/subversieve plannen we zitten uit te broeden.

De stichtingsvorm is bijna rond, wat een wettelijke basis betekend, op grond waarvan we fondsen kunnen aanschrijven.

Wat opknappen betreft richten we ons nu op de foyer en de kleine zaal, die we ook regelmatig voor programma's willen gaan gebruiken. We streven naar een twee-wekelijks zondagmatineeprogramma, waarvan de eerste op 21 oktober plaats gevonden heeft.

Zondagmatinee houdt theater en muziek op de late zondmiddag in, compleet met koppen soep, broodjes en een borreltje. Net zo tussen de strandwandeling en de VPRO in, tussen vier en acht uur.

Ook uit andere reacties blijkt dat de buitenwereld, in tegenstelling tot zo'n dik half jaar geleden, niet eens meer weet dat het om een theater gaat. Er lijkt ab-

soluut niets te gebeuren. Er is ook te weinig gebeurd is hier intern de konklusie. 12 februari de aktiedag 'Corso wordt Korzo', 30 april 'de cultureel monarchale luchtbell', 24 juni 'het roze front feest'. In de zomer zijn er voor All Arts Productions filmopnames gemaakt voor 'a strange love affair'. Dat was het eigenlijk wel.

Dit wat trieste resultaat is terug te voeren op heel wat interne en externe obstakels. Nog steeds geen stroom, nog steeds geen poen (één gift van de stichting Buurman Zuiger), nog steeds geen steun van de gemeente, nog steeds geen 'gekken' die er dan en nacht mee in de weer gaan etc.

Maar we hebben besloten niet al te lang meer bij alle gebreken en fouten stil te blijven staan. Ik ga hierover dus ook niet verder uitweiden. We willen en gaan dus ook verder, interessanter is het dus om te vertellen waar we nu mee bezig zijn.

Het gebouw is 'opener' geworden, d.w.z. er is een sekretariaat dat op maandag en vrijdag van 11 tot 17 uur te bereiken is, zowel telefonisch (658188) als persoonlijk (Prinsestraat 44).

We hebben naar wat regelmatigere bronnen van inkomsten gezocht: er worden twee keer per week broodjes verkocht op de KSA en we hebben een plakploeg gevormd die tegen vergoeding posters plakt voor allerhande activiteiten (niet alle!!). Van dit geld worden kantoorbenodigheden, kopjes, spijkers verf etc gekocht, want je kan het zo gek niet bedenken of we hebben het nodig.

Dit verhaal heet in de volksmond roeien met de riemen die je hebt. Dit is 'aardig' te doen met rustig water, er is in Den Haag echter storm op komst. Met nederigheid volgen we de bezuinigingsdriften van de heer Halleen (wethouder van cultuur). Deze cultuurbaarbaar meent zijn begroting sluitend te kunnen maken door het HOT en Theater aan de Haven te sluiten. Daarbij weet hij het nog zo te brengen dat de schuld bij Brinkman komt te liggen, maar enfin, het feit ligt er.

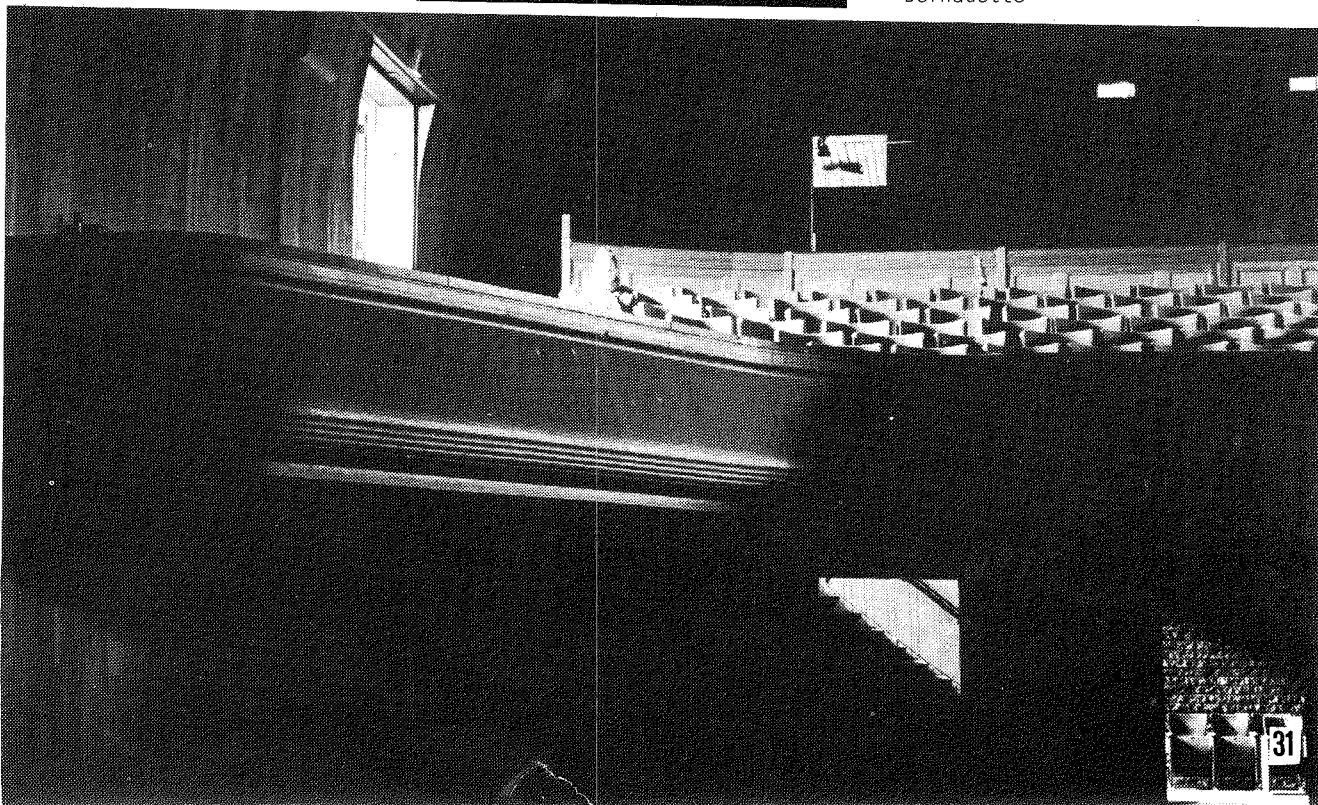
De gemeenteraad heeft een motie aangenomen, waarin wordt gesteld dat marge-theater behouden moet blijven, daar hebben wij nog moties voor nodig in Den Haag.

Ook typisch Haags is dat er hierop volgend achter gesloten deuren vergaderd wordt waar dat marge-theater dan moet komen. Van Veen (directeur van de schouwburg) had een fijn plan. Waarom niet achter de schouwburg een nieuwe zaal onder zijn beheer? Verheugd kun je stellen dat Van Veen zich zo interessert voor de marge-kunst de laatste tijd, maar over zijn oplossing kun je dus twijfels hebben. Een Koninklijke Marge-Schouwburg klinkt ook niet.

Andere ideetjes die er liggen bij de gemeente zijn een theater onder de Haagse poort (een nieuw te bouwen kompleks op de plaats van het HOT), maar echte sfeer krijg je ook niet in zo'n nieuwbouw keteder.

Korzo, tsja, dat lint lekker centraal, geschikt gebouw, had toch al een culturele bestemming, dat zou ook nog wel wat zijn natuurlijk. 8 November worden er in de commissie cultuur waarschijnlijk spijkers met koppen geslagen. Wij blijven ook spijkers slaan om bankjes en tafeltjes te timmeren. Marginaal marge-theater; het blijft een onnellooflijk rare stad.

Bernadette



Het nederlandse literatuurbedrijf is wars van politiek. Af en toe worden weliswaar sociale toe- en misstanden aangekaart, maar navelstaren is toch wel de hoofdbezigheid. In de alternatieve scene worden wel pogingen gedaan, om politieke literatuur te schrijven, maar dat is meestal van een kwalitatief laag nivo. Bij onze burens rechts zijn daarentegen maatschappelijke problemen een van de belangrijkste thema's van de literatuur.

Schrijvers zijn er veel sterker bij betrokken bij de wereld om hen heen, die zich daarom ook veel meer met schrijvers daar bemoeit.

Een duidelijk voorbeeld daarvan is Peter Paul Zahl. Nadat hij zich als schrijver/uitgever aan het begin van de jaren zeventig zeer ongeliefd had gemaakt bij de autoriteiten, werd hij slachtoffer van de heksenjacht op de RAF.

Omdat hij bij zijn arrestatie een smeris had aangeschoten werd hij in 72 in eerste instantie tot vier jaar zitten veroordeeld; in hoger beroep deed de rechter daar tien jaar bij als "Gesinnungszuschlag", een extra-tje vanwege zijn opvattingen. Sinds 82 is PP Zahl voorwaardelijk vrij.

Hierna een aantal gedichten van hem die laten zien dat politieke literatuur ook mooi/goed kan zijn, en dat de kankerzooi in wereld en verzet daartegen anders geformuleerd kan worden dan de stereotiepe aktie-verslagen en algemene beschouwingen.

## GATEN IN HET SLEEPNET

bent u  
vroeg de douanier  
in staten island  
oog van de naald naar het paradijs  
voor emigranten  
bent u lid  
van de kommunistische partij  
of een van haar onderorganisaties?

nee hoor!  
zei bakoenin  
en lachte luid

## REKLASSERING GESLAAGD

een alimentatie-affaire  
bracht de slager  
in de gevangenis

nu droomt hij  
iedere nacht van het hoofd  
van de gevangenisdirecteur:

op een zilveren schaal  
een citroen tussen z'n tanden  
peterselie achter z'n oren

## LOF DER WOLVEN

vechten wolven met elkaar  
hoeft de onderliggende  
alleen z'n hals  
voor een beet in de slagader  
aan de sterkere toe te keren:

en hij  
laat los

ongewaperd zaten de tegenstanders  
van de geplande startbaan  
op de grond  
en zongen

de huurlingen van de landsheer echter  
sloegen toe

## MIDDELEN VAN DE OVERHEID

je moet ze gezien hebben  
die gezichten onder hun helm  
tijdens de slagen

je moet ze gezien hebben  
die gezichten onder hun helm  
tussen slag en slag

je moet ze gezien hebben  
die gezichten onder hun helm  
na de slagen

zeg niet: die varkens  
zeg: wie heeft ze ertoe gebracht



#### OVERWINNAARSPSYCHOSE

aan de slachtoffers van  
stroop\* opgedragen

er ontstaat

er ontstaat  
een bepaald geluid  
(nooit zal je het vergeten)

er ontstaat een bepaald geluid  
wanneer legerlaarzen en geweerkolven

er ontstaat  
een bepaald geluid  
wanneer legerlaarzen en geweerkolven  
tegen je woningdeur bonken

er ontstaat een bepaald geluid  
wanneer legerlaarzen en geweerkolven  
tegen je woningdeur bonken  
(nooit zal je het vergeten)  
en ze je ouders afhaken

er ontstaat een bepaald geluid  
in het getto van warschau

je maakt

je maakt  
een bepaald geluid  
(nu haalt je je geheugen af)

je maakt een bepaald geluid  
met je laarzen je geweerkolven

je maakt  
dat bepaalde geluid  
met je laarzen je geweerkolven  
aan een woningdeur

je maakt een bepaald geluid  
met legerlaarzen en geweerkolven  
(het zijn die van een ander)  
aan een woningdeur  
en haalt palestijnen er uit

er ontstaat een bepaald geluid  
in het westen van beiroet

je haalt

je haalt  
jezelf af  
in beiroet  
je geheugen  
in de kraag gevat

je haalt jezelf daar af  
in het westen van beiroet  
je geheugen in de kraag gevat  
je geheugen een loop aan je hoofd

er schreeuwt

er schreeuwt iemand  
dat ben jij  
je doet  
niet meer mee

\*SS-commandant onder wiens leiding  
de opstand in het getto van warschau  
werd neergeslagen

#### GEWAPENDE VREDE

geweld  
- riep de linkse sociaaldemokraat  
- geweld heeft in de politiek  
niets te zoeken

wil de man  
politie en leger  
laten verbieden?

#### PUNK

in de metro  
tieren een paar bejaarden  
over mijn haar

het gaat  
over mijn kop

#### KIESPIJN

je gelooft in rechtvaardigheid  
- je kies  
zullen we ook nog trekken

je bent radikaal  
- wij zijn specialisten  
in wortelbehandelingen

je pocht op menselijkheid  
- spoelen svp

je biedt verzet  
- daar volstaat  
een kleine behandeling

bij ons  
ben je  
in de beste handen

#### GEVANGENENDROOM

pakt u  
uw spullen

u wordt  
meteen ontslagen

uw rechter  
heeft bekend

# SOLLICITATIEPLICHT ???

17 NOVEMBER MANIFESTATIE, TEGEN DE SOLLICITATIE PLICHT.  
HOUSTRUSTHALLEN DEN-HAAG.

## VERGETEN

Solliciteren; iedereen heeft daar wel eens op één of andere wijze mee te maken gehad.

Het is vrijwillig, omdat je een leuke baan zag, het zij verplicht omdat je van de sociale dienst moest solliciteren.

Als je het dan niet doet, loop je de kans om een strafkorting op je uitkering te krijgen.

In veel gevallen doe je dat dan maar, ook al weet je dat er zo'n miljoen andere werklozen zijn, die ook verplicht zijn om op de weinige banen die er zijn te solliciteren.

**Arbeidstijdverkorting;** ook al iets waar de laatste tijd veel van hoort. De CPN die zich uitspreekt voor een arbeidstijdverkorting tot ongeveer 20 uur per week met behoud van loon.

De FNV die stelt dat er binnen een aantal jaren, afhankelijk van de bedrijfsomstandigheden, een radicale arbeidstijdverkorting van 32 uur per week moet komen.

De overheid die extra banen maakt voor met name jongeren van 32 uur per week, echter wel met inleveren van loon.

Werkgevers die het nog mooier weten te vertellen, namelijk zogenaamde groei-banen, te beginnen met 24 uur per week.

Ook dit is met inleveren van loon.

De Jongerenbeweging, verbonden met de FNV, zegt dat er vanaf vandaag! een arbeidstijdverkorting moet komen tot 32 uur per week, met behoud van loon.

Het korten op uitkeringen en het korten op lonen, zijn zaken waar je in ieder geval twee keer per jaar mee te maken krijgt. (1 januari 1-juli)

Werkgevers doen er in deze tijd nog gauw even een schepje boven op. Onlangs stelden de werkgevers in de grote slagerijen, tijdens CAO onderhandelingen, voor om het loon voor nieuwkomers in deze bedrijfstak-veel jongeren dus met zo'n 33 procent te verlagen.

Voedingskorting, krakerskorting, economische eenheidskortingen, afschaffing van de aanspraak voor jongeren op de WWV en RWV uitkeringen, afschaffing van de aanspraak op WWV voor niet kostwinners!, loonverlagingen, groei-banen en de discussie om het wettelijk minimum jeugdloon naar 30 jaar op te trekken zijn een aantal voorbeelden hiervan.

De sociale zekerheid! is zo langzaamhand ver te zoeken, vooral voor jongeren. Het recht op een zelfstandig bestaan wordt elke dag door de overheid en werkgevers verder afgebroken.

Blijft u maar een aantal jaren bij je ouders wonen, is het parool van Lubbers.

De jongerenbeweging, verbonden met de FNV in Zuid Holland, wil met een grote demonstratie en manifestatie op 17-november protesteren tegen dit afbraakbeleid van het ondernemerskabinet (B)Lubbers.

Op 12.00 uur er vanaf het malieveld een demonstratieve tocht worden gehouden naar de Houstrusthallen.

In de Houstrusthallen zal dan vanaf 14.00 de manifestatie beginnen tegen de sollicitatieplicht, tegen het verder korten op uitkeringen en lonen en voor arbeidstijdverkorting naar 32 uur met behoud van loon.

Ook de manifestatie zullen sprekers van diverse organisaties en politieke partijen in gaan op de drie eisen.

Ook zal er een forumdiscussie worden gehouden, waarin ondermeer zitting hebben; Henk van Gerven vanuit de Actie Onbetaald Werk, Greetje Lubbi voorzitter van de Voedingsbond FNV, dhr. Smits directeur van de G.S.D. Schiedam, Dirk de Jager vanuit de Jongerenbeweging; dhr. Keyman directeur van het arbeidsbureau Den Haag, mev. Kraayenveld wouters, lid van de CDA fractie in de tweede kamer en voorzitter van de commissie sociale zaken.

Tussen deze programma onderdelen door zullen er optredens worden verzorgd door de Haagse wave formatie "Unio Mystica" het cabaret "Dubbel en Dwars" het "Klein Orkest" niet te vergeten het duo "Amazing Stroopwafels" en een kort optreden van het circus "Habbekrats"

In de zaal zal er die dag ook nog een grote informatiemarkt zijn van diverse groepen en organisaties.

Kaarten voor deze dag zijn te bestellen bij de Jongerenbeweging, verbonden met de FNV à f 2,00.

Het adres is Witte de Withstraat 45 Den Haag tel. 070-461616, of bij de plaatselijke kantoren van de Jongerenbeweging. (ook aan de zaal kunnen er nog kaarten verkregen worden)

Voor meer informatie kan je altijd nog contact op nemen met de Jongerenbeweging in Den Haag, zie bovenstaand adres.

JONGERENBEWEGING  
VERBODEN MET DE FNV

LANDELIJKE

AKTIEDAG

BEVERWIJK

DONDERDAG

15 NOVEMBER

11UUR

DEMONSTRATIE

STATIONS PLEIN.

★ TEGEN HET KRISIS KABINET

LUBBERS

14.30

BLOKKADE

POLITIE BUREAU

ALS RIETKERK DE OFFICIELE OPENING VERRICHT.

★ 18UUR

MANIFESTATIE

BUURTHUIS WIJK AAN DUIN

WILGENHOFLAAN 2/C

★ GEPOPEL

★ F.D.E.M

★ GENTRY

★ TERUG OF GRONDIG

★ THE EX

★ CAS PRADE

★ GREETEN DE KEET

★ VROUWENSTRAATORKEST

★ IMAGE DUPLICATION

★ RACHO DA BAÜO

★ VIDEO'S O.A MIJNSTAKING IN ENGLAND

A N T W E R P E N

11 november

## 2e ANTI-MILITARISTIES WAPENSTILSTANDSFEEST ZAAL: PARADOX, WAALSE KAAI 25

programma: 18 u: optredens: PROTECTION (B)  
14 u: korte films 19 u: ACTION PACT (GB)  
16 u: WAT DOEN W'R AAN? 20 u 30: NEWTOWN NEUROTICS (GB)  
debat met VAKA / I.O.T. / P.I.C.K.E.T. /  
V.Z.W.-VREDE / SOCIALE VERDEDIGING  
moderator: H. Vandienderen 22 u: film: Apocalyps now

toegang: voorverkoop 100 FR / zaal: 120 FR



## den haag

Sosjale Joenit  
(aktie, hulp & infocentrum voor jongeren in krisissituaties)  
Juff Idastraat 10, tel: 655930

Meidenwegloophuis, tel: 463832

Vrouwenhuis  
Anna Palownastraat 35

Hulpverlening verkrachte vrouwen  
wo 19.30-22.30 & vr 9.30-12.30  
tel: 540264

Vrouwenkafé Madam Mikmak  
Piet Heinstraat 105

Boekhandel 'de Grote Leegte'  
Buitenom 216  
di t/m za 13-18 uur

Vrouwenboekhandel 'Trix'  
Prinsestraat 122

Boekhandel 'de Rooie Hond'  
W.de Withstraat 35, tel: 648861

Kraakspreekuur 'Oude Centrum'  
'wo & za 'de Grote Leegte'

Algemene Kraakinfo, wo 19-20 uur  
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn  
(Ontruimingen, knokploegen & aktie)  
tel: 603062

Kraakgroep 'Brullend Breekijzer'  
wo t/m zo vanaf 22 uur  
Lutherse Burgwal 1

Trefcentrum 'Feniks'  
(voor flikkers & potten)  
Stationsweg 112

Kollektief kafee & eethuis  
'de Puinruimer'  
Columbusstraat 20

Koffie(& eet)huis 'Blau'  
wo t/m zo 16-20 uur  
Buitenom 216

Dienstweigerspreekuur (VD)  
wo 20-22 uur, Juff Idastraat 10

Haagse Zwartrijdersbond  
(HTMgerichte zwartrijverzekering)  
p/a 'de Grote Leegte'

Meldpunt Fascisme & Diskriminatie  
Wetswinkel, tel: 882259

Haags Initiatief tegen Rafasdis  
tel: 468810 (overdag)  
604402 ('s avonds)

Emmaus Rommelmarkt  
Prinsegracht 36  
do 19-21 uur, za 10-13 uur  
(opbrengst voor groepen hier en in andere onderdrukte gebieden)

Jongerenbeweging  
W.de Withstraat 45, tel: 461616

OVB  
(Onafhankelijke vakbond)  
Vissershavenstraat 41, tel: 502706

## zoetermeer

Huisvestingspreekuur KJH  
di-avond 19-20 uur  
Julianalaan 21, tel: 165500

EHBO (Eerste Hulp Bij Oproepen)  
dienstweigeren, a-militarisme  
do-avond vanaf 20 uur  
Julianalaan 21, tel: 165500

Tabu, meidenkafé  
do-avond vanaf 20 uur  
Dorpsstraat 36

ZAF, Z'meerse anti fascist  
Postbus 655

## boskoop

Boekhandel 'De Vijfde Kolone'  
Is opgeheven (voorlopig)

Drukkerij/uitgeverij 'Macula'  
Nieuwstraat 26  
tel: 4381/6079

Boskoops Anti Fascisme Komitee  
Postbus 141

## utreg

Anarchistisch kontaktpunt  
Fred Gijsberts, tel: 732392  
Koekoeksplantsoen 2bis

Dokumentatiecentrum  
'Vrij Socialisme'  
Postbus 14045  
Teelingstraat 3

IMA-gebouw  
(Wereldwinkel, solidariteitskomitees midden-amerika, RAAF, vergaderingen van de A-Federatie)  
Voorklarenburg 10

Boekhandel 'De Rooie Rat'  
Oude Gracht 65, tel: 317189

## gouda

Informatieburo Dienstweigeren  
Sociëteit 'De Gonz', Jeruzalemstr.  
(elke 1ste ma van de maand) 11

Wereldwinkel, Raam 222  
do 19-21 uur, vr 14-17 uur,  
za 10-17 uur

Jongerenbeweging  
Burg. Martenssingel 94  
tel 01820 - 21213

Sociëteit 'De Gonz'  
Jeruzalemstraat 11  
wo 22-1.30 uur, vr & za 23-1.30

## leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen  
Racisme, Fascisme & Diskriminatie  
Postbus 89

## leiden

Infowinkel Alarm & Zuivere Koffie  
Korte Mare 24  
ma & do 14-18 uur

Feministische boekhandel Gaia  
P.Kerkchoorsteeg 1, tel: 143684

Kraakspreekuur  
Koppenhinksteeg 2 (KWJ)  
di-avond 17-18 uur, tel: 121139

OVB (Onafhankelijke vakbond)  
Joubertstraat 19, tel: 140502

'Niet bij Spleen alleen'  
zondagmiddagkafé  
Korte Mare 24

Wegloophuis Leiden zoekt nog  
steeds vrijwilligers  
Doortje, 130963 & Els, 146381

'De Klos'  
Zandstraat 10

Boekwinkel 'Manifest'  
Hl.Kerkgracht 4, tel: 125691

## delft

Vrouwenradio Delft, FM 101.75  
iedere di-avond 19-20 uur  
(NB niet op de kabel!!!)

Vrouwenhuis  
di-avond vrouwenkafé  
Molslaan 46, tel: 126511

Blijf van m'n Lijf  
Postbus 3267, tel: 124501

Vrouwen tegen seksistisch geweld  
Postbus 3293

Vouwen Hulp-telefoon: 146110

Muurkrant, Postbus 3218

WAK (Werklozen Aktie Komitee)  
tel: 145798

Kraakkafé, Voorstraat 78  
ma-avond vanaf 22 uur  
wo-avond vanaf 20.30 uur  
zo-morgen 11-14 uur (ontbijten)  
Kraakspreekuur:  
wo-avond 19.30-20.30 uur

Anti Militaristisch Buro i.o.  
Postbus 3192

Stadskrant 'Blauwdruk'  
Postbus 3249

## woerden

Redaktie 'Okazie'  
Kritisch & onafhankelijk blad  
Postbus 2087, 3440 DB  
Tel: 03480-10435 .Pete

Drukkerij 'De Drukkermaker'  
Van Kempensingel 31, tel: 17810

